

การกำกับภาพยนตร์สั้น “ดอกไม้ในสรวงสวรรค์”
Cinematography in Docudrama Short Film
“Another Dimension ”

นายกฤษดา นาคะเกตุ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

การกำกับภาพยนตร์สั้น “ดอกไม้ในสรวงสวรรค์”
Cinematography in Docudrama Short Film
“Another Dimension”

นายกฤษดา นาคะเกตุ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาานเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพภาพยนตร์สั้น “ดอกไม้ในสรวงสวรรค์”
Cinematography in Docudrama Short Film
“Another Dimension”

นายกฤษดา นาคะเกต
Mr.Kritsada Nakagate

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 31.10.51 2561
(อาจารย์จรรยา เตะโยธิน)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพภาพยนตร์สั้น “ดอกไม้ในสรวงสวรรค์” Cinematography in Docudrama Short Film “Another Dimension”
ชื่อ	นายกฤษดา นาคะเกตุ
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์จรรยา หะตะโยธิน

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์เล่มนี้มาจากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาเล่าเรียนด้านภาพยนตร์มาเป็นเวลาสี่ปี จนได้ผลสรุปออกมาเป็นการกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ดอกไม้ในสรวงสวรรค์” ภาพยนตร์เรื่องนี้เกิดจากการคิดไตร่ตรองถึงระบบการศึกษาที่เป็นอยู่ว่าได้ส่งผลถึงช่วงวัยแต่ละบุคคลเช่นไร จากนั้นจึงเกิดการพัฒนาต่อมาอีกเรื่อยๆ จนกลายมาเป็นศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ อย่างน้อยที่สุดข้าพเจ้าหวังเพียงว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะสะท้อนและตระหนักถึงบางสิ่งบางอย่างแก่ผู้ชม

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณหลายๆท่านที่ได้แวะเวียนผ่านเข้ามาช่วยเหลือในช่วงเวลาต่างๆของศิลปินพันธ์
ชั้นนี้ ขอขอบคุณ อ.จรรยา เหวะโยธิน และ สมพจน์ ชิตเกษรพงศ์ ที่เป็นที่ปรึกษาในเรื่องการทำงาน
ทุกๆกระบวนการ ขอขอบคุณอาจารย์และเด็กๆทั้งหลายในโรงเรียน วัดโพธิ์ จังหวัดนครนายก ที่ยินดี
ต้อนรับและให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดี ขอขอบคุณพี่ปั๊บ ที่เอื้อเฟื้ออุปถัมภ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์
เรื่องนี้ ขอขอบคุณครอบครัวพีจีรต์ติกาล ทั้งคุณพ่อสยามและคุณแม่ประภาศรี ที่ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อ
หลายๆอย่างในการไปถ่ายทำที่จังหวัดนครนายก ขอขอบคุณเพื่อนๆที่ทุกคนที่ร่วมยินดีช่วยเหลือ
ภาพยนตร์เรื่องนี้ ท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าเองที่ยินดีสนับสนุนการทำศิลปินพันธ์
ชั้นนี้ให้ออกมาสำเร็จจุลลวง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
การค้นคว้าข้อมูล.....	4
3 บทภาพยนตร์.....	15
ประเด็น.....	15
พล็อต.....	15
เนื้อเรื่อง.....	15
บทภาพยนตร์.....	18
4 ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์.....	29
การคัดเลือกนักแสดง.....	29
เอกสารข้อมูลนักแสดง.....	30
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	33
สถานที่ถ่ายทำ.....	35

	แผนการถ่ายทำ	39
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	46
	การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ.....	46
	การถ่ายทำภาพยนตร์.....	46
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	51
	การตัดต่อและการลำดับเรื่อง.....	51
	การทำสีภาพยนตร์.....	52
	การทำเสียงภาพยนตร์.....	53
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	54
	บทสรุป.....	54
	ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์	54
	ปัญหาด้านบทภาพยนตร์.....	55
	ปัญหาด้านการตัดต่อภาพยนตร์.....	56
	ปัญหาด้านงบประมาณ	56
	ข้อเสนอแนะ	57
	บรรณานุกรม	58
	ภาคผนวก.....	59
	งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	60
	ประวัติผู้วิจัย.....	64

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	หน้าปก DVD: The Mirror (1975) Andrei	12
2.2	ภาพโทนสีปกติ เหตุการณ์ปกติ: The Mirror	13
2.3	ภาพโทนสีชาวดำ ภาพในช่วงความฝัน: The Mirror (1975) Andrei Tarkovsky	13
2.4	ภาพโทนสีซีเปีย ย้อนอดีตจากช่วงเวลาปัจจุบัน.....	13
2.5	การจ้องมองกระจก คล้ายการสะท้อนตัวตน	14
4.1	เครื่องแต่งกายนั้น	33
4.2	เครื่องแต่งกายครู.....	34
4.3	แปลนโรงเรียนวัดโพธิ์ปากพลี	35
4.4	บริเวณสนามหญ้าและอาคารไม้	35
4.5	ภายในห้องเรียน.....	36
4.6	แปลนบ้าน	36
4.7	ภายนอกบ้าน.....	37
4.8	ภายในบ้าน	37
4.9	ภายในห้องเรียนเก่า.....	38
5.1	การถ่ายทำตอนฝั่งเข็ม	47
5.2	การถ่ายทำภายในบ้าน.....	47
5.3	การถ่ายทำภายในห้องเรียน	48
5.4	การถ่ายทำที่สนามหญ้า	49
5.5	การถ่ายทำภายในห้องเรียน	49
5.6	การถ่ายทำฉากแสดงละครเวที	50
6.1	การทำสีภาพยนตร์	52
6.2	การทำสีภาพยนตร์	52

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าสนใจประสบการณ์ในวัยเยาว์ของแม่ขณะเรียนชั้นประถม ในปีพ.ศ.2518 เป็นช่วงเวลาที่ยุทธการและขบวนการคอมมิวนิสต์ยังคงมีอยู่ในประเทศไทย การสร้างอุดมการณ์รัฐชาติของประเทศไทยเพื่อต่อต้านแนวคิดคอมมิวนิสต์ถือเป็นเรื่องสำคัญในสมัยนั้น ระบบการศึกษาของประเทศไทยได้ระบุค่านิยม 20 ประการในแผนการศึกษา หนึ่งในนั้นมีเรื่องเกี่ยวกับภัยคอมมิวนิสต์ โรงเรียนจึงมีบทบาทในการปลูกฝังอุดมการณ์รักชาติ ระหว่างเรียนชั้นประถมปีสุดท้ายของแม่ คุณครูได้ปลูกฝังให้เห็นถึงความน่ากลัว ความโหดร้าย และภัยอันตรายต่างๆที่คอมมิวนิสต์ กระทำต่อบ้านเมือง โดยที่นักเรียนประถมในโรงเรียนต่างก็ไม่รู้ว่าคอมมิวนิสต์หรือภัยคุกคามเหล่านั้นคืออะไร รู้แต่เพียงว่าคอมมิวนิสต์เป็นสิ่งที่น่าหวาดกลัว

เวลาผ่านไปหลายสิบปี แม่ได้มีโอกาสรู้จักกับหมอฝงเข้มที่เคยใช้ชีวิตอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์ การสนทนากับหมอฝงเข้มทำให้แม่เกิดมุมมองต่อคอมมิวนิสต์ที่ต่างไปจากเดิม เรื่องราวของหมอฝงเข้มที่ใช้เวลาอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์ร่วมสิบกว่าปีทำให้แม่ได้รู้ว่าแท้จริงแล้วคอมมิวนิสต์คืออะไร

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1. เพื่อศึกษาการทำภาพยนตร์สั้น แนว Docudrama
- 2.2. เพื่อศึกษามุมมองภาพและแสงเรื่อง The Mirror (1975) ของ Andrei Tarkovsky
- 2.3. เพื่อสะท้อนมุมมองของผู้ที่เป็นคอมมิวนิสต์

3. ขอบเขตของโครงการ

- 3.1. ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 24 นาที ในรูปแบบ 1.37:1
- 3.2. เสียงภาษาไทย / Subtitle English

4. ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นกึ่งสารคดีแนวทรามา นำเสนอเรื่องราวของเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่ได้รับเลือกให้แสดงละครเกี่ยวกับค่ายคอมมิวนิสต์ เมื่อช่วงชีวิตผ่านไป ความหวาดกลัวในจิตใจของเธอเปลี่ยนเป็นความเข้าใจ เมื่อเธอได้พบหมอฟันเข็มที่เคยใช้ชีวิตอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์

5. แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

5.1. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

- 5.1.1. สัมภาษณ์แม่ถึงเหตุการณ์ การแสดงละครคอมมิวนิสต์อย่างละเอียด
- 5.1.2. สัมภาษณ์หมอฟันเข็มที่เคยอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์
- 5.1.3. ค้นคว้าประวัติข้อมูลคอมมิวนิสต์ในช่วงปี พ.ศ.2518
- 5.1.4. ศึกษาภาพยนตร์สั้นแนว Docudrama เพื่อนำมาประยุกต์ใช้
- 5.1.5. ศึกษาเทคนิคมุมมองภาพและการจัดแสงเรื่อง The Mirror (1975)

ของ Andrei Tarkovsky

5.2. การเขียนบท

- 5.2.1. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาจัดลำดับเหตุการณ์
- 5.2.2. เขียนบทภาพยนตร์หลังจากผ่านการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข

5.3. การเตรียมตัวถ่ายทำ

- 5.3.1. หาสถานที่ที่เป็นโรงเรียนต่างจังหวัดที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ในภาพยนตร์
- 5.3.2. ออกแบบมุมมองภาพและแสงที่จะใช้ในการถ่ายทำ

- 5.3.3. ออกแบบงานศิลป์ในภาพยนตร์ทั้งหมด
- 5.3.4. คัดเลือกนักแสดงที่จะต้องมาเล่นในส่วนที่เป็น Fiction
- 5.3.5. จัดหาทีมงานและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการถ่ายทำทั้งหมด
- 5.4.6. จัดวางแผนวันและเวลาในการถ่ายทำ

5.4. การถ่ายทำ

- 5.4.1. ทำการถ่ายทำส่วนที่เป็นสารคดี
- 5.4.2. ทำการถ่ายทำส่วนที่เป็นภาพยนตร์สั้นให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

5.5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

- 5.5.1. ตัดต่ออย่างคร่าว ในรูปแบบกึ่งสารคดี โดยใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro
- 5.6.2. คิดและวิเคราะห์ถึงการตัดต่ออย่างคร่าว และลองนำมาตัดต่อใหม่อีกครั้ง
- 5.7.3. ย้อมสีภาพยนตร์ให้ตรงตาม Mood and Tone ที่ตั้งใจไว้
- 5.8.4. ทำความสะอาดเสียงพูดทั้งหมด และจัดวางดนตรีประกอบ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 6.1. ภาพยนตร์เรื่องนี้สะท้อนถึงอิทธิพลทางความเชื่อที่ครุมีต่อนักเรียน และการปลูกฝังทางการศึกษาของประเทศไทย
- 6.2. นำเสนอมุมมองและความคิดของผู้ที่เคยใช้ชีวิตอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์
- 6.3. ได้ศึกษาการทำภาพยนตร์สั้นแนว Docudrama
- 6.4. ได้ศึกษามุมมองภาพและการจัดแสง The Mirror (1975) ของ Andrei Tarkovsky

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การค้นคว้าข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์สั้น แนว Docudrama เรื่องนี้ต้องทำการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูล และรวบรวมนำมาสรุปก่อน จึงจะนำไปสู่ขั้นตอนการพัฒนาภาพยนตร์และขั้นตอนการผลิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะใช้กำหนดแนวทาง รูปแบบ ในวิธีการเล่าเรื่อง

คำบอกเล่าของแม่

แม่เกิดและเติบโตที่จังหวัดนครสวรรค์ เนื่องจากฐานะทางบ้านที่ไม่ได้ร่ำรวยจึงทำให้แม่ได้เรียนจบเพียงแค่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บรรยายภาคการเรียนการสอนในโรงเรียนก็เป็นไปในแนวทางที่เรียบง่าย ทั้งโรงเรียนมีเด็กไม่ถึงร้อยคนและครูอีกเพียงสี่คนเท่านั้น สิ่งที่เรียนก็มีทั้งศิลปะ เลข ภาษาไทย สังคม โดยสิ่งหนึ่งที่แทบจะเป็นรายละเอียดของทุกๆวิชาก็คือเรื่องภัยคอมมิวนิสต์ ที่ครูมักจะหยิบยกขึ้นมาพูดและมาเตือนเด็กนักเรียนอยู่เสมอ ถึงความโหดร้าย ความป่าเถื่อนและแนวความคิดที่จะทำลายประเทศชาติบ้านเมืองของเรา สิ่งเหล่านี้ถูกสะสมและถ่ายทอดกันเป็นวงจรราย ในหมู่บ้าน จากครูไปสู่นักเรียน จากนักเรียนไปสู่พ่อและแม่ ทุกคนในหมู่บ้านล้วนมองคอมมิวนิสต์เป็นตังปีศาจตัวหนึ่งที่ว่าก็ไม่มีใครเคยพบเคยเจอ ไปเพียงการได้ยินและส่งต่อมาอย่างเดียว โดยเฉพาะสำหรับเด็กอย่างแม่ที่ในตอนนั้นไม่รู้เรื่องราวอะไรเลยเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ รู้เพียงมันน่าเกลียด น่ากลัว รู้จากการบอกกล่าวของครูเท่านั้น

มีเหตุการณ์ที่ทำให้แม่จดจำเรื่องราวเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ได้ดีก็คือ การเล่นละครเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ โดยมีการคิดค้นชุดละครเรื่องนี้ขึ้นจากครูเพราะต้องการจะสร้างแรงค้ำน้ำให้นักเรียนตี๋ม ครูจึงคิดละครง่ายๆขึ้นมาว่ามีคอมมิวนิสต์เอายาพิษมาใส่ในบ่อน้ำแล้วนักเรียนผล่อไปกินจนเกิดอาการชัก อยากให้ชาวบ้านเห็นถึงความโหดร้ายของคอมมิวนิสต์ จะได้นำเงินมาร่วมกันบริจาคเพื่อลูกหลาน

ด้วยความเป็นเด็กที่ไม่รู้ว่าเรื่องใดจริงเรื่องใดเท็จ รู้แค่เพียงว่าครูคือผู้มีความรู้สูงสุด ครูพูดอะไรก็ควรเชื่อครู ทำให้แม้อยมทำตามที่ครูเล่นโดยปริยาย จากการปลุกฝังและทำให้เห็นภาพของพวกคอมมิวนิสต์จากครูแล้ว เรื่องราวเหล่านี้ก็ถูกฝังลึกลงไว้ในใจของแม่ตลอดมา แม้ว่าตลอดเวลาจะไม่เคยแม้แต่พบเจอคอมมิวนิสต์เลยก็ตาม แม้ว่าจะไม่รู้ลึกถึงความหวาดกลัวเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์เหล่านี้แล้วก็ตาม

จนกระทั่งแม่ได้มีโอกาสไปฝังเข็มเพื่อรักษาอาการปวดเท้าที่เป็นอยู่ แม่ได้ยินคนที่มาฝังเข็มด้วยกันพูดว่า “หมอที่ฝังเข็มคนนี้เคยหลงอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์มาสิบกว่าปี”

ความรู้สึกต่อคอมมิวนิสต์ในวัยเด็กล้วนผูกกลับขึ้นมาหาแม่อย่างรวดเร็ว ว่าจริงๆ แล้วเขาไม่ได้เป็นอย่างที่ครูเคยพูดเอาไว้แม้แต่ตอนวัยและตอนนี้เขายังช่วยรักษาเราด้วยซ้ำ แต่เมื่อพอแม่รู้แม่ก็มีความรู้สึกเกร็งๆ กับหมอฝังเข็มในระดับหนึ่ง แม้อยอมรับว่าหากไม่รู้ว่าเป็นคอมมิวนิสต์เสียเลยยังดีกว่า อีกแง่มุมหนึ่งแม่ก็คิดเช่นกันว่าหากครูไม่สอนให้เห็นถึงความโหดร้ายที่เกินจริงเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ขนาดนั้นยังดีเสียกว่า

คำบอกเล่าของหมอฝังเข็ม

บ้านี่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่จังหวัดนครปฐม ในทุกวันหลังจากเลิกเรียนแล้วบ้านี่มักจะไปเรียนภาษาจีนต่อ บริเวณแถวๆ บ้าน บ้านี่เป็นคนขยันและชื่นชอบในการเรียนรู้เป็นทุนเดิมอยู่แล้วหากมีที่ไหนเปิดสอนอะไรบ้านี่มักจะไปเข้าร่วมเป็นประจำเสมอ

คืนหนึ่งหลังจากบ้านี่เรียนภาษาจีนเสร็จ มีคนในกลุ่มที่สอนภาษาจีนชวนบ้านี่ไปเรียนที่เมืองจีน เรียนเป็นหมอแค่ปีเดียวแล้วก็กลับมา บ้านี่เห็นว่าพี่ชายของตนไปแล้วไม่ได้กลับมาหา เพราะคิดว่าคงสบายไปแล้วจะกลับมาลำบากทำไมบ้านี่จึงอยากไปบ้าง ครั้งแรกที่ได้ถึงนั่นคือจังหวัดอุบลราชธานีแล้วต้องเดินต่อเข้าไปในป่าอีกสองวันพอไปถึงที่นั่นคือค่ายคอมมิวนิสต์ ทำให้บ้านี่รู้แล้วว่าเรายังไม่ได้ไปจินตนาการๆ บ้านี่เป็นเด็กที่อายุน้อยที่สุดในค่ายมีอายุเพียงแค่สิบสองปีเท่านั้น ถูกฝึกอยู่ประมาณสามเดือน ทั้งเรื่องอาวุธ การเมือง การช่วยเหลือตัวเองในกรณีที่เกิดการปะทะ

การใช้ชีวิตอยู่ในค่ายนั้นเต็มไปด้วยความยากลำบากมากมายแต่ชาวบ้านี่ระแวงนั้นก็มักจะคอยช่วยเหลือคนในค่าย เช่น เอาอาหารมาให้หรือให้คนในค่ายออกไปรับ บ้างก็ส่งลูกหลานเข้ามาอยู่กับค่ายในนี้ บ้านี่ได้ไปทำในฝ่ายแพทย์รักษาคนเวลาใครบาดเจ็บจากอะไรมาก็เฝ้าก็ยามก็ตาม บ้านี่จะต้องตื่นขึ้นมาเพื่อรักษาคนๆ นั้นอย่างรวดเร็ว

มีช่วงหนึ่งที่ป้านี้เกือบจะได้ไปเรียนหมอที่ประเทศจีนอย่างที่ป้าตั้งใจไว้ แต่ก็ไม่สามารถไปได้เพราะลูกของหัวหน้าพรรคนั้นต้องการไปมากกว่าจึงได้ไป นั่นเป็นหนึ่งในความไม่เท่าเทียมอย่างหนึ่งที่ป้านี้ได้รับจากค่ายเพราะลูกของหัวหน้าค่ายนั้นก็เคยไปเมืองจินมาหลายรอบแล้วเช่นกัน แต่ไม่ยอมแบ่งโอกาสมาให้กับป้าบ้าง จากนั้นป้านี้ก็ถูกส่งไปอยู่เป็นหมอในหน่วยพื้นที่อื่นๆที่มีค่ายคอมมิวนิสต์ทำการรักษาคนเช่นนี้อยู่เป็นประจำ

ตลอดเวลาป้านี้ก็ได้ยินข่าวทางประกาศวิทยุที่พูดถึงคอมมิวนิสต์ในแง่ที่ร้ายเกินจริงไปเสียมากๆ บางอย่างยังไม่เคยแม้แต่จะคิดทำ การสร้างภาพลักษณ์จากรัฐบาลให้ดูแยขนาดนี้เป็นเรื่องที่เลวร้ายมากสำหรับป้าแต่ป้าก็ไม่เคยคิดจะโทษเด็กเลยว่าจะคิดอย่างไร คิดเพียงรัฐหรือครูก็ไม่ควรจะสอนอะไรที่มันไม่จริงขนาดนั้น

ลึกกว่าปีที่ป้าอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์นั้นเต็มไปด้วยความรักที่แน่นแฟ้นในหมู่สหหายด้วยกัน ความยุติธรรมที่ควรจะมีต่อเพื่อนมนุษย์และความเห็นใจต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน นั่นเป็นสิ่งที่ติดตัวป้ามาหลังจากออกมาสู่โลกภายนอก ทุกวันนี้ป้านี้ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายและธรรมดาเป็นหมอฝังเข็มคนหนึ่งที่ได้วิชาติดตัวมา และไม่เคยมคิดค่ารักษาที่เกิน 50-100 บาท ด้วยเหตุผลสำหรับป้าที่ว่าได้เงินมาเพียงเท่านี้ก็ไม่ได้ลำบากอะไรสำหรับป้าตอนที่เราลำบากมากกว่านี้เงินไม่มีสักบาทเรายังอยู่และผ่านมันมาได้แล้วเลย

การเล่าเรื่องภาพยนตร์สารคดี

ภาพยนตร์สารคดี ล้วนถูกสร้างขึ้นมาจากความจริงพื้นฐานทางสังคม เพื่อบันทึกเหตุการณ์ อารมณ์ ความคิด และความรู้สึก ผ่านมุมมองของตัวผู้สร้างโดยใช้วิธีการที่แตกต่างกันออกไป อาทิเช่น Cinema Vérité, Propaganda, Actuality หรือแม้แต่ Docudrama ที่ผมเองได้หยิบยกวิธีนี้มาใช้

Docudrama เป็นแนวทางหนึ่งในโลกของภาพยนตร์ ก่อเกิดขึ้นในช่วงคริสต์ศตวรรษ 1920 เป็นการนำเอาเรื่องราวเหตุการณ์จริงที่เคยเกิดขึ้นมาสร้างให้ผู้ชมได้เห็น โดยใช้นักแสดงที่ไม่ใช่คนในเหตุการณ์จริงนั้นเป็นตัวดำเนินเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นในเหตุการณ์ เรื่องที่หยิบยกนำมาเล่าก็ไม่ได้นำมาเป็นเรื่องจริงเสียทีเดียวแต่อาจมีมุมมองของผู้กำกับ ที่เกิดจากการตีความตามเหตุการณ์ที่ได้รับรู้มาเข้าผสมผสานอยู่ด้วย ดังที่ ธีรภพ โลหิตกุล¹ กล่าวไว้ว่า “หากสารคดี ยึดติดกับเรื่องเทคนิคภาพและการตัดต่อมากเกินไป ก็จะเป็นเพียงสารคดีที่ภาพสวย เทคนิคแพรวพราว แต่ขาดสาระทาง

¹ ธีรภพ โลหิตกุล, สารคดีโลกสลบสี (2539 : 33)

สร้างสรรค์ก็ไม่เกิดประโยชน์อันใดกับผู้ชม ซึ่งเขาสามารถหาคุณภาพสวย เพลงเพราะ เทคนิคดีจาก มิวสิควิดีโอดี ๆ ที่มีอยู่มากมายได้ในปัจจุบัน โดยสรุปแล้วสัดส่วนของรูปแบบกับเนื้อหาหรือเทคนิคการ นำเสนอกับสาระทางปัญญาควรให้สัดส่วน 50 : 50 ”

โดยวิธีการเขียนบทก่อนเกิดมาจากสิ่งที่คุณำกับเกิดความสนใจ จึงนำไปสู่การค้นคว้าหา ข้อมูลหรือสัมภาษณ์ผู้ที่เคยประสบในเหตุการณ์ ด้วยคำถามที่คุณำกับสนใจและเป็นคำถามอื่นๆที่อาจ จะเกิดขึ้นใน ณ ขณะนั้นเพราะ ณ เหตุการณ์นั้นเราจะไม่สามารถคาดคะเนอะไรได้มากมายนักว่าจะ เกิดอะไรขึ้น แต่ต้องพร้อมที่จะยืดหยุ่นไปตามสถานการณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เห็นความคาดหมายจาก ที่คุณำกับนั้นต้อง การ จากนั้นจึงนำเรื่องราวเหล่านั้นออกมาตีความตามมุมมองของคุณำกับ โดยที่ยัง ยึดเค้าโครงเหตุการณ์จริงทั้งหมดเป็นหลักเช่นเคย

วิธีการที่ใช้ในการเล่าเรื่องสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น การจำลองเหตุการณ์ จริงทั้งหมดที่เกิดขึ้นโดยใช้นักแสดงและเล่าผ่านภาพแทนในช่วงเหตุการณ์นั้น หรือการเล่าเหตุการณ์ จริงทั้งหมด โดยมีเสียงvoice over ของผู้ที่ประสบในเหตุการณ์มาเข้าแทรก เป็นต้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่สามารถนำมาใช้เข้ากับเรื่องได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับเป้าประสงค์ของตัวเรื่อง และผู้ กำกับว่าต้องการให้เป็นไปในทิศทางใด

อุปทานหมู่

อุปทานหมู่ (Mass Hysteria) เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับจิตสังคมมากกว่า 1 คน ขึ้นไป ส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นจากกลุ่มบุคคลที่มีความคิด ความเชื่อ ในเรื่องเดียวกันจึงมีสภาพจิตใจที่ ไกลเคียงกัน จากความเชื่อเหล่านั้นที่หล่อหลอม เป็นการกระตุ้นส่งต่อกันจากคนหนึ่งส่งต่อไปอีกคน หนึ่งและไปสู่คนอื่นๆในพื้นที่

Mike Dash นักประวัติศาสตร์ชาวอังกฤษศึกษาพบว่าเมืองค์ประกอบ 6 ข้อที่บ่งชี้ว่า เกิด กรณีMass Hysteriaขึ้น²

1. มีปัจจัยเหนี่ยวนำ เช่นความเชื่อในท้องถิ่นในการเกิด Mass Hysteria
2. มีการสื่อสารข้อมูลออกไป ทำให้เกิดความเชื่อเดียวกันแพร่กระจายออกไป
3. มีปัจจัยความเครียดในเรื่องสังคมและเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการขาดความเชื่อถือใน ตนเอง ซึ่งป็นสิ่งกระตุ้น ให้กลุ่มบุคคลเกิดการรับและการแปลข้อมูลที่ผิด

² ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน, อุปทานหมู่(Mass Hysteria 2555)

4. มีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แต่ละภูมิภาคนับถือ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อ mass hysteria
5. มีภาวะของการถูกกระตุ้นเริ่มจาก 1 คนเป็น 2 คน และเหนี่ยวนำเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ
6. มีการระบาดของอาการอย่างผิดปกติจนต้องมีหน่วยงานเข้าไปดูแล

เพศสภาวะทางสังคม

ในขณะที่สังคมสยามสมัยก่อนมักให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง ทั้งเรื่องการศึกษาที่เพศชายจะได้รับหรือมีโอกาสทางการศึกษาที่มากกว่า การทำงานในกระทรวงทางรัฐหรืองานบริษัทต่างๆ รวมทั้งการทำการบวชเป็นพระ งานวิเคราะห์ของ กรวิภา บุญเชื้อ (1982)³

“โดยเห็นด้วยว่าพุทธศาสนาเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงไทยตกอยู่ในสถานภาพทางสังคมที่ต่ำกว่าผู้ชาย กรวิภา ใช้ทฤษฎีอำนาจการครอบงำของกรัมซี มาวิเคราะห์และตีความชาดกเรื่องพระเวสสันดรในพุทธศาสนา และเสนอว่าศาสนาพุทธเป็นส่วนหนึ่งของอุดมการณ์ทางสังคมที่มีผู้ชายครอบงำ ศาสนาพุทธถูกนำมาใช้เพื่อควบคุมและจำกัดศักยภาพของผู้หญิง”

เหตุเหล่านี้ที่สังคมมองว่าชายมีบทบาทที่มากกว่า เนื่องมาจากเพศชายถูกมองว่าเป็นช่างทำหน้าของครอบครัว โดยตามประเพณีแล้วเพศชายต้องเป็นฝ่ายหาเลี้ยงครอบครัว แจกจ่ายงานภายในบ้าน กำหนดทิศทางการตัดสินใจเบ็ดเสร็จเพียงคนเดียวภายในบ้าน ทำให้ทั้งเพศหญิงที่เป็นภรรยาและลูกต้องยอมรับและเชื่อฟัง ขณะที่เพศหญิงถูกมองว่าเป็นแม่เรือนภายในบ้านมีหน้าที่เพียงแค่ดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน คอยสนับสนุน สุนนุสามี และปรนนิบัติสามีให้พึงพอใจ เพราะด้วยสรีระร่างกายที่ไม่สามารถต่อสู้ ถกเถียงได้

ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็จะถูกผลิตวนซ้ำส่งต่อไปถึงการปลูกฝังว่า เพศชายมีหน้าที่ทางครอบครัว สังคมอย่างไร จากการถ่ายทอดภายในครอบครัวไปสู่ลูกที่คอยถูกสั่งสอนอยู่ จนยุคสมัยเปลี่ยนผ่านไปเรื่อยๆ และบริบทสังคมชายเป็นใหญ่ในรัฐไทยค่อยๆ ลดน้อยลง แต่ก็ไม่ใช่ว่าทั้งหมดนั้นจะหายไปเสียทีเดียว บริบทนี้ยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ เพียงแต่อยู่ในสภาพที่ยอมให้ฝ่ายหญิงแสดงความเท่าเทียมออกมาได้บ้าง

³ สุชาติ ทวีลลิตี, ผู้หญิง ผู้ชาย และเพศวิถี: เพศภาวะศึกษาในงานมานุษยวิทยา (Women, Men and Sexuality : Gender Studies in Anthropology 2550) : 325.

โรงเรียนและบ้าน

ความเชื่อที่ว่าครูคือผู้มีอำนาจทางความรู้ที่สูงที่สุด ทำให้ทุกคนภายในพื้นที่ล้วนจะเคารพและยอมรับในการตัดสินใจของครูในเรื่องสังคมหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมนั้นเป็นส่วนใหญ่ ในสมัยก่อนที่ความเจริญยังไม่เข้าถึงในแต่ละพื้นที่อย่างสะดวกสบาย การได้รับฟังสารจากวิทยุประกอบกับสิ่งที่ครูพูดขึ้นมาถูกตีค่าว่านั่นคือเรื่องจริง เป็นเรื่องที่ผ่านมาคิดวิเคราะห์จากผู้ที่มีความรู้มาแล้ว ทำให้ชาวบ้านในพื้นที่เกิดการเชื่อถือได้โดยง่าย แม้จะมีข้อถกเถียงบ้าง แต่ก็ยังเป็นเพียงข้อถกเถียงที่ชาวบ้านต่างเคยทำมาแล้ว มีความรู้มาอยู่แล้ว

การส่งผลการประกาศจากครูจึงทำได้ง่ายตาย เพราะความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนเป็นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันไว้อย่างเหนียวแน่น จึงไม่แปลกที่คนส่วนใหญ่มักจะพูดว่าโรงเรียนคือบ้านหลังที่สอง การรับรู้ข้อมูลที่เด็กได้มาจากทางโรงเรียนจึงถูกส่งต่อไปยังที่บ้านโดยปริยาย และการรับรู้ข้อมูลจากที่บ้านก็ถูกส่งต่อไปถึงโรงเรียนด้วยเช่นกัน เด็กจึงเปรียบเสมือนตัวผู้ส่งสารที่ง่ายที่สุดภายในชุมชน ความใสซื่อของเด็กจึงมักถูกใช้เป็นแกนเครื่องมือหลักในกลวิธีนี้

ด้วยสัมพันธภาพระหว่างโรงเรียนและบ้านที่ลึกซึ้ง จึงทำให้เด็กถูกปกครองได้โดยง่ายตาย ไม่ให้เกร ทุกคนไม่กล้าที่จะทำอะไรผิด เพราะไม่ว่าจะทำผิดจากทางโรงเรียนหรือทางบ้าน ก็ส่งผลมายังที่ใดอีกที่หนึ่ง ทำให้เกิดการลงโทษหรือควบคุมความประพฤติต่อเด็กคนนั้น

รัฐบาลธนินทร์ กรัยวิเชียร และการต่อต้านภัยคอมมิวนิสต์

หลังเหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 แนวคิดเกี่ยวกับการต่อต้านภัยคอมมิวนิสต์ของนายธนินทร์ กรัยวิเชียร เริ่มเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นจากการสนับสนุนคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งถือเป็นกฎหมายที่สภาออกมาเพื่อสร้างความชอบธรรมในการใช้อำนาจให้กับนายธนินทร์ เมื่อพิจารณาถึงการบริหารประเทศของนายธนินทร์ จะเห็นได้ว่ามีการนำรัฐบาลเข้าปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์อย่างรุนแรง ตามแนวทางของฝ่ายอนุรักษนิยม

การปิดกั้นสื่อก็เป็นอีกหนึ่งหน้าที่ที่ทางรัฐบาลเข้ามางวดกวดขัน โดยเฉพาะทางหนังสือพิมพ์รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาเจ้าหน้าที่การพิมพ์ขึ้น ทำหน้าที่ตรวจสอบข่าวหนังสือพิมพ์ ตักเตือน ตลอดจนคำแนะนำแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ในการควบคุมหนังสือพิมพ์และให้ปฏิบัติอยู่ในขอบเขตของกฎหมายตามที่รัฐบาลได้ระบุไว้

ด้านการดำเนินงานด้านสังคมของรัฐบาลธนินทร์ ได้ใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมความสงบเรียบร้อย โดยห้ามไม่ให้นักศึกษามีการจัดกิจกรรมใดๆ และห้ามไม่ให้เหล่ากรรมกร

ก่อการชุมนุมประท้วงขอขึ้นค่าแรงเกิดขึ้น ตลอดจนการดำเนินงานไปถึงการปฏิรูปการศึกษาเพื่อบรรจุ “การโฆษณาชวนเชื่อ” ของฝ่ายรัฐบาลให้แก่กลุ่มเด็กนักเรียน โดยเป้าประสงค์คือการทำให้เด็กเกลียดกลัวเหล่าคอมมิวนิสต์ อย่างที่รัฐบาลรู้สึกอยู่ในขณะนั้น แท้จริงแล้วเป็นเสมือนมาตรการที่จะทำให้นักเรียนไม่ไปฝักใฝ่กับฝ่ายคอมมิวนิสต์ โดยมีการจัดให้รูปแบบการศึกษามีการศึกษาทางด้านคุณธรรม จริย- ธรรมและศาสนา เป็นเรื่องสำคัญ เพราะจะได้มีธรรมะประจำใจ ไม่ตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่มาคอยล้มล้างศาสนาของชาติไทย⁴

สำหรับด้านการศึกษาภายใต้การทำงานของนายภิญโญ สาธร รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ นับได้ว่าเป็นระยะที่ครูอาจารย์ต่างๆ อยู่ในสภาวะความหวาดกลัว เนื่องจากทางรัฐบาลได้มีการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร หมั้นคอยตรวจตราอาจารย์ที่สอนนอกกลุ่มนอกทาง⁵ นอกจากนี้ยังมีการบังคับให้อาจารย์ที่มี หน้าที่สอนวิชาทหารเมื่อไปอบรมวิชาปฏิบัติการจิตวิทยาจากทางทหาร สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลกำลังใช้พลเมืองที่เป็นทรัพยากรบุคคลของรัฐในการเข้าร่วมต่อต้านและปราบปรามคอมมิวนิสต์ โดยใช้อำนาจในการบังคับ ควบคุม ให้เป็นไปตามความประสงค์ของชั้นปกครอง

รวมไปถึงการจัดตั้งโครงการ “วางพื้นฐานในระบบประชาธิปไตย” ในการศึกษาในระดับสามัญศึกษาและระดับอุดมศึกษา โดยกระทรวงการศึกษาได้เรียบเรียงหนังสือของนายธานินทร์ กรัยวิเชียร ใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน นายจรูญ วงศ์สายัณห์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดทำหนังสือครั้งนี้ว่า “เพื่อเป็นการต่อต้านคอมมิวนิสต์ให้ได้ผล และเสริมสร้างเจตคติที่ดีมีศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข”⁶

ทำความเข้าใจภาพทางภาพยนตร์ The Mirror (1975) ของ Andrei Tarkovsky

Andrei Tarkovsky เป็นผู้กำกับชาวรัสเซียที่ผลิตภาพยนตร์ขนาดยาวมาแล้วทั้งหมด 7 เรื่องด้วยกัน ได้แก่ Ivan's Childhood (1962), Andrei Rublev (1969), Solaris (1972) ,

⁴ ธานินทร์ กรัยวิเชียร, ศานากับความมั่นคงของชาติ, (กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2520) : 89

⁵ สยามรัฐ (25 กุมภาพันธ์ 2520) : 3.

⁶ ธานินทร์ กรัยวิเชียร, ครูกับทางรอดของสังคมไทย พิมพ์ครั้งที่ 3.(กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2519)

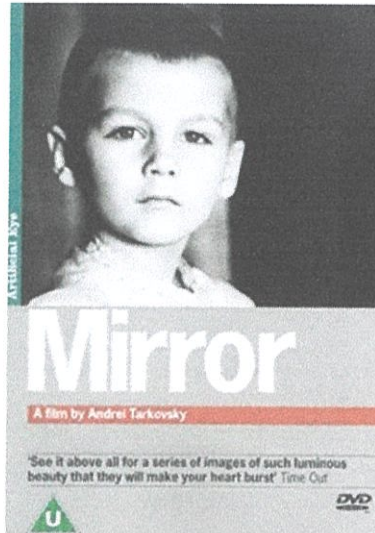
Mirror (1975), Stalker (1979), Nostalghia (1983), The Sacrifice (1983) ภายใต้งาน

ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ของ Andrei นั้นก่อเกิดมาจากมุมมองและชีวิตส่วนตัวของเขาเสีย เป็นส่วนใหญ่ ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ของเขานั้นผู้ชมจะไม่รับรู้เรื่องราวอย่างครบถ้วน แต่สิ่งที่ได้กลับมา คือความรู้สึกที่ Andrei Tarkovsky ได้อัดแน่นไว้ในเรื่องราวเหล่านั้น

ตั้งภาพยนตร์เรื่อง The Mirror (1975) เป็นการประพันธ์กระแสสำนึก โดยนำเอา อดีตชีวิตของผู้กำกับที่ผสมผสานระหว่างช่วงเวลาอดีตและปัจจุบันเข้าด้วยกัน ทั้งภาพวัยเด็กของผู้บรรยาย ความสัมพันธ์กับแม่ กับอดีตภรรยา และกับลูกชาย The Mirror (1975) ร้อยเรียง เหตุการณ์ต่างๆเข้าด้วยกัน โดยไม่เรียงลำดับเวลา แต่กลับหลอกหลอนผู้ชมราวกับการถูกสะกดจิตให้ จมอยู่ในภวังค์ความรู้สึก Akira Kurosawa พูดถึง The Mirror (1975) ว่า

“หลายคนบ่นว่าหนังของทาร์คอฟสกียาก แต่ผมไม่คิดอย่างนั้น หนังของเขาเพียงแต่ แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนอ่อนไหวอย่างยิ่ง... Mirror เกี่ยวกับความทรงจำที่เขาเฝ้าทูลละอองใญ่ในวัย เยาว์ และหลายคนก็ยังบ่นเหมือนเดิมว่ายาก ไซ้ การเล่าเรื่องของหนังอาจดูไม่เป็นไปตามลำดับเหตุผล แต่เราต้องจำไว้ว่ามันเป็นไปได้ที่ในจิตวิญญาณของเรา ความทรงจำในวัยเยาว์จะจัดเรียงตัวเองอย่าง เรียบร้อยตามลำดับเวลาขบวนรถไฟประหลาดของภาพความทรงจำแต่แรกเกิดที่แตกร้าว กระจัดกระจาย นำมาซึ่งบทกวีแห่งวัยเยาว์ หากคุณสัมผัสได้ถึงความจริงของมัน คุณจะพบว่า Mirror เป็นหนังที่เข้าใจง่ายที่สุด แต่ทาร์คอฟสกีก็ยังคงไม่ได้พูดอย่างนั้นออกมาตรงๆ เขาเลือกที่จะเงิบ ท่าที่ อย่างนี้ของเขาทำให้ผมเชื่อว่าเขามีศักยภาพอันยิ่งใหญ่ในอนาคต”⁷

⁷ Asahi Shinbun Newspaper, 13 May, 1977.

ภาพที่ 2.1 หน้าปก DVD: The Mirror (1975) Andrei

Andrei Tarkovsky เลือกที่จะใช้เทคนิคการถ่ายภาพที่แตกต่างจากเรื่องอื่นๆพอสมควร ซึ่งในเรื่องนี้ Tarkovsky เลือกที่จะนำเสนอภาพตัวละครให้เด่นเป็นพิเศษตามเรื่องราวที่เขาสร้างมาจากความทรงจำและความฝันของตัวเอง แต่ก็ยังคงรักษาความโดดเด่นของเขาไว้เช่นเดิมคือการถ่ายแบบ Long Take การจัดวางองค์ประกอบภายในฉาก การเลือกใช้ฟิล์มสีผสมเข้ากับฟิล์มขาวดำ โดยการเคลื่อนกล้องในภาพยนตร์ The Mirror(1975) นั้นเขามักจะใช้วิธีการสำรวจพื้นที่ของตัวละคร และการเคลื่อนกล้องเข้าไปหาตัวละครเพื่อจับใบหน้าในระยะใกล้ หรือแม้กระทั่งการเคลื่อนกล้องเพื่อให้ผู้ชมได้เข้าไปรู้จักกับสถานที่ของเรื่อง บรรยากาศในการเคลื่อนกล้องจะเป็นไปอย่างช้าๆคล้ายเป็นการค่อยๆเล่าอธิบายความรู้สึกทางความทรงจำของผู้กำกับเอง

The Mirror (1975) นั้นเน้นถ่ายตัวละครเป็นหลัก ซึ่งมักจะมีหลายๆฉากที่ตัวละครจะหันมาพูดกับกล้องโดยตรงราวกับเป็นการบอกเล่าถึงความรู้สึกที่มีอยู่ หรือแม้แต่การมองเฉียดใกล้กล้องก็เป็นการบ่งบอกอีกนัยว่านี่คือการมองสะท้อนกระจกในโลกภาพยนตร์ของผู้กำกับเอง เปรียบเสมือนกระจกในชีวิตจริงของ Tarkovsky อีกทอดหนึ่ง และ Tarkovsky ยังเริ่มเล่นกับไทม์มิ่งของภาพโดยการถ่ายภาพในสปีดชัตเตอร์ที่มากแล้วนำมาเล่นในความเร็ว 24 เฟรมต่อวินาที ทำให้เกิดภาพที่เชื่องช้าดูล่องลอย

โทนสีของภาพในการเล่าเรื่อง ผู้กำกับเลือกใช้ทั้งหมดสามโทนสี ในภาพสีปกตินั้นแทนช่วงเหตุการณ์ปกติทั้งในวัยเด็กและตอนโต ภาพขาวดำถูกใช้ในภาพความฝัน ภาพสีซีเปียคือ

ภาพที่ 2.2 ภาพโทนสีปกติ เหตุการณ์ปกติ: The Mirror

ภาพย้อนอดีตจากช่วงเวลาปัจจุบัน โดยทั้งสามโทนสีของภาพนั้นล้วนมีความใกล้เคียงกันตรง ส่วนของ Highlight ที่จะมีความฟุ้งบางอย่างประกอบอยู่ จึงทำให้ดูภาพทั้งเรื่องเป็นดั่งเรื่องราวแห่ง ความฝัน อดีต ที่ไม่ได้ปรากฏและสัมผัสได้ชัดเจนในช่วงเวลาปัจจุบัน

ภาพที่ 2.3 ภาพโทนสีขาวดำ ภาพในช่วงความฝัน: The Mirror (1975) Andrei Tarkovsky

ภาพที่ 2.4 ภาพโทนสีซีเปีย ย้อนอดีตจากช่วงเวลาปัจจุบัน
: The Mirror (1975) Andrei Tarkovsky(1975) Andrei Tarkovsky

ภาพที่ 2.5 การจ้องมองกระจก คล้ายการสะท้อนตัวตน
: The Mirror (1975) Andrei Tarkovsky

รวมไปทั้งสัญลักษณ์ต่างๆอย่างมากมายภายในภาพยนตร์ของ Tarkovsky แม้ว่าตัวผู้กำกับจะบอกกับคนดูว่าเขาไม่ได้คิดอะไรกับมันมากมายเลย แต่คนดูก็ตีความสัญลักษณ์เหล่านั้นที่ Tarkovsky ระบุไว้ออกมาได้อย่างมากมายอย่างเช่น กระจกที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ The Mirror(1975)

เป็นสัญลักษณ์ที่เป็นประเด็นหลังของเรื่องคือการสะท้อนจากอดีตสู่ปัจจุบัน จากปัจจุบันไปสู่อดีต ภาพของกระจกจึงหมายถึงการสะท้อนความเจ็บช้ำในอดีตและกำลังเกิดซ้ำอีกครั้งในปัจจุบัน บ้านที่ปรากฏภายในภาพยนตร์ก็มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปเช่นกัน บ้านในชนบทที่มีลักษณะเป็นบ้านไม้มีความเป็นธรรมชาติ มีแสงสว่างส่องสว่างเข้ามาตลอดเวลาเป็นสถานที่ที่อบอุ่นที่สุด บ้านในความฝันที่ดูเพ้อฝัน อิมคริมแทนปมที่ติดอยู่ภายในจิตใจของตัวละคร แพลตที่ดูเก่าและมีดคริมมีเพียงแสงธรรมชาติประกอบเข้ากับแสงไฟแต่ก็ยังดูมืดมนอยู่นั้น ในแต่ละส่วนที่มีมืดและสว่างก็บอกเล่าอารมณ์ความขัดแย้งระหว่างตัวละครที่อยู่ในช่วงบั้นปลายความสัมพันธ์

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

อิทธิพลจากการปลูกฝังความเชื่อทางการศึกษา

พล็อต (Plot)

การแสดงละครเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ของเด็กสาวคนหนึ่งโรงเรียนชั้นประถม ได้สร้างความหวาดกลัวบางอย่างไว้ในจิตใจของเธอ จนเมื่อช่วงชีวิตผ่านไปเธอก็เกิดความเข้าใจใหม่ เมื่อเธอได้พบกับหมอฝังเข็มที่เคยอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์

เนื้อเรื่อง (Treatment)

บรรยากาศห้องเรียนที่รกร้างแห่งหนึ่งในเขตต่างจังหวัด แม่เดินเข้ามาสำรวจความรู้สึกต่างๆภายในห้องเรียน สัมผัสกระดาษดำที่หน้าห้อง มองหารูปภาพบางอย่างที่เคยมี เปิดบานหน้าต่างที่เหมือนจะไม่ได้เปิดออกมาเป็นเวลานานนั้น จู่ๆก็มีเสียงผู้ชายสองคนคุยกันลอยแทรกเข้ามา ทำให้แม่หันกลับไปมองด้านหน้าห้องเรียน

ภายในห้องเรียนที่ไร้ซึ่งเด็กนักเรียนในเวลาเย็น ครูประจำชั้นนั่งคุยอยู่กับนายทหารอยู่ในห้องเรียนถึงเรื่องข่าวภัยคอมมิวนิสต์ที่ได้ชี้แจงชาวบ้าน ระหว่างการสนทนากันของครูและทหาร บรรยากาศ ด้านนอกยามเย็นกลุ่มเด็กนักเรียนกำลังวิ่งเล่นซ่อนแอบอยู่โดยมีลูกน้องนายทหารยืนอยู่บริเวณนั้นด้วยเช่นกัน ระหว่างที่กลุ่มเด็กๆวิ่งเล่นจนเหนื่อย บางคนจึงไปหาน้ำดื่มในบ่อใกล้ๆ บริเวณนั้น ขณะที่นั้นเด็กนักเรียนสาวคนหนึ่งโรงเรียนกำลังมองการสนทนาระหว่างครูและนายทหารจากสนามเด็กเล่นหน้าโรงเรียน เพื่อนก็ตะโกนมาบอกให้มันเป็นคนปิดตาหาเพื่อนคนอื่นๆบ้างในตาหน้า เด็กๆจึงไม่จูงมือลูกน้องของนายทหารให้มาเล่นซ่อนแอบด้วยกัน ลูกน้องนายทหารไม่ได้ตอบ

ตกลงเลยเสียทีเดียวเพียงแค่พยักหน้าไปในเชิงตกลงตกลง จนครูประจำชั้นเดินมาบอกกลุ่มเด็กให้รีบกลับบ้านและอย่าไปรบกวนทหาร เด็กๆจึงจูงมือนายทหารออกมา นั้นเริ่มปิดตาดับหนึ่งถึงสิบอย่างช้าๆภายใต้ต้นไม้ในโรงเรียน บรรยากาศที่ไร้ซึ่งเสียงการเดินเท้าหรือการตะโกนโต้กลับมาว่าพร้อมแล้วทุกอย่าง เจ็บจนผิวดังเกิดนั้นจึงลืมตาขึ้นก่อนจะนับถึงสิบ เมื่อลืมตาขึ้นนั้นพยายามมองหาคนอื่นๆ แต่ทุกคนได้หายไปจากในโรงเรียนเหลือเพียงนั้นที่ยืนอยู่ใต้ต้นไม้เพียงคนเดียว

นั้นนอนอยู่กับแม่ภายในมุ้งหลังเก้าอี้เพียงสองคนมีเพียงแสงจากตะเกียงและแสงจันทร์เพียงเล็กน้อยที่ส่องเข้ามา นั้นเล่าเรื่องคอมมิวนิสต์ที่ครูได้เล่าให้ฟังและพูดถึงการแสดงละครที่ครูอยากจะสร้างขึ้น แม่ถามกลับถึงหน้าตาของคอมมิวนิสต์ว่ามีลักษณะอย่างไร นั้นตอบตามคำบอกเล่าที่ได้ยินมาจากครูอีกทีหนึ่ง ด้วยความอยากรู้อยากเห็นของนั้นจึงเอ่ยถามแม่กลับไปว่าแม่เคยเจอกับคอมมิวนิสต์บ้างไหม ไม่มีเสียงใดตอบกลับมานั้นพยุงตัวลุกขึ้นเอี้ยวตัวไปดูว่าแม่หลับไปแล้วรึยัง เมื่อเห็นว่าแม่ได้หลับลงไปแล้วนั้นจึงเอนตัวลงนอน แม่ของนั้นลืมตาขึ้นแต่ก็ไม่ได้โต้ตอบอะไรกลับไป

ครูกำลังยื่นอธิบายถึงละครที่ครูอยากจะให้เด็กมาช่วยเล่น เสียงเจี๊ยวจ๊าวของเด็กยังคงคุยเล่นกันกลบเสียงของครู ครูใช้ไม้เรียวที่ถืออยู่ในมือฟาดลงไปทีกระดานดำหน้าชั้นเพื่อให้นักเรียนหยุดคุยและตั้งใจฟังในสิ่งที่จะพูด จากนั้นครูจึงอธิบายต่อว่าใครเล่นเป็นอะไรกันบ้าง มีเด็กนักเรียนที่สงสัยว่าคอมมิวนิสต์คืออะไรครูก็ได้พูดอ้างตามจากวิทยุกระจายเสียงมาอีกที จากนั้นครูก็ให้เด็กๆออกมาซ้อมละครกันที่หน้าห้องเรียนโดยครูยืนกำกับเด็กทุกคนอยู่ใกล้ๆบริเวณนั้น

เศษกิ่งไม้ที่กวัดแกว่งตีไปไม่ไปตามทางของกลุ่มเพื่อนๆและนั้นขณะกำลังเดินกลับบ้านอยู่นั้นระหว่างทางเด็กๆก็เจอกับหญิงสาวคนหนึ่งกำลังยืนเก็บผักอยู่ที่ริมทาง ต่างก็สงสัยกันว่าเป็นใครเพราะไม่เคยเห็นหญิงสาวคนนั้นในหมู่บ้าน กลุ่มเด็กๆรีบเดินผ่านและหันไปมองอย่างสงสัย ทุกคนต่างก็คิดว่าจะเป็นคอมมิวนิสต์ตามที่ครูเคยบอกเอาไว้รึเปล่า โดยยังไม่ทันได้เข้าไปถามว่าหญิงสาวคนนั้นคือใครทุกคนก็หวาดระแวงวิ่งหนีกลับบ้านกันไปหมด

การแสดงละครเกี่ยวกับภัยคอมมิวนิสต์ที่ครูได้มอบหมายให้เด็กแสดงกำลังจะเริ่มต้นขึ้น ชาวบ้านต่างเดินเข้ามาจับจองพื้นที่กันอยู่ภายในบริเวณหน้าเวที เด็กนักเรียนได้รับบรรยากาศกดดันจากครูก่อนที่การแสดงจะเริ่มต้นขึ้น โดยเฉพาะนั้นที่เมื่อเขาต้องขึ้นไปยืนบนเวทีแล้วทำการแสดง นั้นเกิดอาการเกร็งและไม่กล้าที่จะแสดง ครูจ้องมองนั้นอยู่ด้วยความกดดัน นั้นถอนหายใจออกมาเบาๆก่อนจะเริ่มการแสดง ป้องและดำวิ่งเล่นกันจนเหนื่อยอยู่บนเวทีเกิดอาการกระหายน้ำแต่ทั้งคู่ก็ไม่ได้มีใครพกน้ำติดมาเลยสักคน ป้องหันไปขอน้ำดื่มจากนั้น นั้นเดินไปหยิบขันมาทำที่ท่าเป็นตักน้ำอยู่หน้าเวทีแล้วส่งให้ป้อมดื่ม ป้อมดื่มด้วยความหิวกระหายขณะกำลังจะยื่นขันส่งต่อให้กับดำ ป้องก็ทรุดตัวลงไป

ก้ำพื้นจนเกิดอาการชักดิ้นจนน้ำลายฟูมปากไปมาอยู่ตรงนั้น ต่ำและมันตลกใจกับอาการที่เกิดขึ้นทั้งคู่ ช่วยกันพยุงตัวป้องกันมานอนบนตัก ร้องตะโกนให้ใครได้ช่วยที่ ร้องอยู่นานพอสมควรนั้นเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับป่อง ชาวบ้านที่ซมละครอยู่เหมือนตลกอยู่ในมนต์สะกดว่าเหตุการณ์นั้นมันคือเรื่องจริง บางคนมีอาการเศร้าเสียใจร้องไห้ออกมาบ้าง ครูประจำชั้นเดินขึ้นมาบนเวทีดูอาการของป่อง ครูบอกว่านี่ต้องเป็นผลของยาพิษที่พวกคอมมิวนิสต์เอามาใส่ไว้ในน้ำแน่นอนจึงพยุงตัวป่องลงจากเวทีนั้นนั่งร้องไห้อยู่ครู่หนึ่งพอเห็นว่าสายตาของครูจ้องมองอยู่ นั้นจึงลุกขึ้นเดินไปยังหน้าเวทีพูดเชิญชวนให้ทุกคนบริจาคเงินเพื่อจะสร้างแท่งค้ำน้ำให้กับลูกหลานของเรา ทุกคนต่างชอบในละครเรื่องนี้ปรบมือให้กำลังใจกันเป็นเวลานานและเงินที่ชาวบ้านบริจาคมก็มากเกินกว่าที่คาดเดากันไว้ในตอนแรก

แม่ของนันทากำลัง่วนอยู่กับการทำกับข้าวมือเย็น ควันจากการผัดอาหารลอยคละคลุ้งไปจนทั่วบ้านระหว่างที่มีมือกำลังทำอาหาร อีกมุมหนึ่งของห้องนั้นกำลังพยายามวาดรูปร่างหน้าตาของคอมมิวนิสต์ในสมุดการบ้านแต่ก็ทำได้แค่เพียงขีดเส้นร่างๆ เพราะนั้นก็รู้ว่ามันมีลักษณะรูปร่างเป็นเช่นไร แม่ใช้ให้มันออกไปเก็บผักมาหน่อยเพราะตนก็ลืมนัดมาก่อนที่จะเข้ามาทำกับข้าว นั้นมองรูปที่ตัวเองยังวาดไม่ออกตึ๊ง และวางดินสอลงที่สมุดการบ้านโดยที่ยังวาดไม่เสร็จจริง นั้นเด็กสาวกำลังค่อยๆเดินออกจากประตูบ้านไป ด้านหน้าของบ้านแม่เดินออกมาจากประตูบานเดียวกัน

แม่หยุดนั่งพักใต้ต้นไม้ในป่า แสงแดดยามเย็นกระทบเข้าใบหน้าเพียงเล็กน้อย แม่นั่งมองพระอาทิตย์ที่กำลังลับขอบฟ้าอยู่นั้นพลางถอนหายใจออกมาเพียงเล็กน้อย

ขณะที่แม่กำลังยืนเก็บผักริมทางอยู่นั้น มีกลุ่มเด็กๆเดินผ่านไปด้านหลังคล้ายจะเหลือบมา มองที่แม่ แต่แม่ไม่ได้สนใจอะไรยังคงเก็บผักต่อไป หญิงสาวคนหนึ่งเดินถือตะกร้าที่เต็มไปด้วยมะกรูดมาเด็ดผักข้างๆเช่นกัน หญิงสาวพูดกับมาในเชิงจะแบ่งมะกรูดให้เธอเก็บมาได้เยอะ แม่รับไว้ด้วยความเต็มใจแต่ก็รู้ว่าหญิงสาวคนนี้เป็นใครเช่นเดียวกัน แม่จึงถามถึงบ้านว่าอยู่ที่ไหนหญิงสาวตอบในที่ทำที่คล้ายกับพวกคอมมิวนิสต์ตามที่แม่เคยได้ยินมา แม่หวาดกลัวต่อคำพูดของหญิงสาวจึงรีบเดินหนีไปไม่หันกลับมามองหญิงสาวคนนั้นอีก หญิงสาวยังคงเก็บผักต่อไปอย่างช้าๆบรรยากาศพระอาทิตย์ที่กำลังจะลับขอบฟ้าค่อยๆหายไป

ภายในคำคืนพระจันทร์เต็มดวงมุ้งหลังเก่าที่มีสภาพขาดลุ่ย สีของมุ้งเปราะเปื้อนด้วยคราบเหลืองเก่า แม่นอนเหยียดตรงอยู่ข้างในนั้นสายตากำลังจ้องมองเพดานมุ้งคล้ายกับคิดอะไรบางอย่าง เชือกที่ขึงมุ้งไว้ทั้งสี่มุมได้หลุดลง มุ้งร่วงลงมาปกคลุมที่ตัวของแม่และแม่ยังคงนอนหลับตาต่อไปไม่มีที่ท่าว่าจะลุกขึ้นมาหรือหายใจไม่ออกแต่อย่างใด

เด็กๆกำลังนั่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่ความสนุกนั้นก็ต้องเจียบลงขณะที่ครูและทหารเดินเข้ามายังภายในห้องเรียนเพื่อจะกล่าวชื่นชมกับความสำเร็จจากการเล่นละคร จึงทำให้มีเงินที่จะนำไปสร้างแท่งค้ำน้ำได้ในเร็วๆนี้ เด็กนักเรียนเกิดคำถามกับครูในเรื่องการสร้างแท่งค้ำน้ำว่าทำไมไม่ยอมสร้างมาตั้งนานแล้ว ครูใช้เวลาชี้แจงเด็กครู่หนึ่งและให้ทหารพูดคุยกับเด็กบ้าง นั้นหันหน้าไปมองบานหน้าต่างที่มีลูกกรงภายในห้องเรียนอย่างช้าๆ เสียงนกกระจอกที่มักจะร้องในทุกเช้าค่อยๆหายเงียบไป

แม่กำลังรักษาอาการเจ็บผื่นเท้าด้วยการฝังเข็ม ระหว่างที่หมอกำลังรักษาแม่อยู่นั้นก็เกิดการสนทนากันเกิดขึ้น แม่เล่าถึงชีวิตในวัยเด็กของแม่หมอกก็แลกเปลี่ยนชีวิตในวัยเด็กที่ต้องอยู่ในค่ายคอมมิวนิสต์เช่นกัน มุมมองที่แตกต่างกันทั้งสองมุมมองมาผนวกเข้าอยู่ตรงกลางร่วมกันด้วยช่วงวัยที่มีวุฒิภาวะทางความคิด จิตใจ และมนุษยธรรมที่มากขึ้น

บทภาพยนตร์(Screenplay)

ดอกไม้ในสรวงสวรรค์

Another dimension

ภาพยนตร์โดย กฤษดา นาคะเกตุ

SCENE 1 (Documentary)

ภายใน / ห้องเรียน / เย็น

นั่นนั้งเล่าเรื่องหญิงสาวคนหนึ่งที่เจอผีตามหลอกหลอนอยู่ภายในห้องเรียน

นั่น

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กหญิงหนึ่งชื่อ... ชื่อติ่ม เดินไปวัดคนเดียวเพื่อที่จะไปงานศพแล้วติ่มไปถึงวัดพอดีงานศพเขาก็เลิกกัน ติ่มกลับบ้านมีตุ๊กไม่มีไฟ แล้วติ่มก็เห็นผู้หญิงผมยาวเล็บยาวอยู่ข้างต้นไม้ ติ่มรู้สึกกลัวเลยรีบวิ่งหนีเข้าบ้านและติ่มบอกว่าฉันเห็นอะไรเนียน่าสยองสุดๆ ติ่มรู้สึกกลัวและตกใจเลยรีบเข้าไปในห้องนอนของเธอ ติ่มห่มผ้าคลุมและรู้สึกเหมือนว่าเห็นผู้หญิงคนนั้นตามมา ติ่มเลยบอกว่าเธอจะตามฉันมาทำไมฉันไม่ได้ทำอะไรผิดกับเธอแล้วผู้หญิงคนนั้นเลยออกไปจากห้องก่อน ติ่มเลยนอนผู้หญิงคนนั้นก็เข้าไปในฝันของเธอแล้วเธอถามว่านี่เธอจะมาตามฉันมาทำไม ผู้หญิงคนนั้นบอกว่าเธอเคยทำกรรมไว้กับฉัน ติ่มบอกว่าฉันทำอะไรให้เธอ แล้วผู้หญิงคนนั้นบอกว่าเธอเอาเชือกมาผูกกับเสาแล้วบอกให้ฉันปิดตาเดินเข้ามาแล้วเธอก็ให้ฉันยืนบนเก้าอี้แล้วเธอก็บอกให้เอาคอเข้าไปในเชือกนั้น แล้ว ตี

มก็ลงมาเอาเก้าอี้ถ่ออก เธอเลยตาย พอติมจำได้ว่าติมเคยทำกรรมไว้กับผู้หญิงคนนี้เขาเลยตามมา แล้ว
ติมบอกว่าฉันขอโทษนะที่ทำให้เธอต้องตายผู้หญิงคนนี้ก็ได้รับความเจ็บปวดที่ติมเคยทำมา

SCENE 2

ภายใน / ห้องเรียนร้าง / เย็น

ภายในห้องเรียนรกร้างแสงจากบานหน้าต่างที่ปิดอยู่ไม่ได้สอดเข้ามาภายในห้อง พื้น ผนัง และเพดาน
เปราะเปื้อนไปด้วยฝุ่นผงและหยากไย่ รวมไปถึงไม้เลื้อยวัชพืชที่เกาะติดตามพื้น ผนัง เพดาน เศษ
ซากเก้าอี้และโต๊ะนักเรียนแทบจะไม่เหลือเป็นรูปทรงให้ใช้การได้แล้ว แม่เดินวนเวียนอยู่ภายใน
ห้องเรียน คล้ายสำรวจบรรยากาศเก่าๆภายในห้องเรียนแห่งนี้

แม่เดินไปจับกระดานดำบ้าง กวาดสายตามองหารูปภาพที่เคยติดเหนือกระดานดำ แม่เดินมาที่
หน้าต่างเพื่อต้องการที่จะเปิดให้อากาศภายในห้องได้ถ่ายเท แต่เปิดเท่าไร้บานหน้าต่างก็เปิดไม่ออก
มีเสียงชายสองคนคุยกันลอยแทรกเข้ามา แม่จึงหันตัวกลับไปดูอย่างช้าๆและหน้าต่างบานที่แม่
พยายามเปิดนั้นก็ค่อยๆเปิดออกเอง

SCENE 3

ภายใน / ห้องเรียน / เย็น

ด้านหน้าห้องเรียนครูประจำชั้นกำลังนั่งพูดคุยกับทหารถึงเรื่องภัยคอมมิวนิสต์ที่ได้พูดคุยกับเด็ก
นักเรียนไปบ้างแล้ว ขณะที่ด้านนอกนั้น มีนายทหารยืนรออยู่ตรงบริเวณที่กลุ่มเด็กนักเรียนกำลังวิ่ง
เล่นซ่อนแอบกันอยู่

ทหาร

แล้วตอนนี้พวกเราเป็นยังไงกันบ้าง

ครู

ก็เงียบสงบดีนะครับ ไม่ทราบว่ามีเรื่องอะไรไปเล่าครับ

ทหาร

ก็แค่มาถามดูว่าคนในหมู่บ้านเราเป็นยังไงกันบ้าง มาถามดูเฉยๆ แล้วครูได้แจ้งประกาศข่าวในสถานี
วิทยุกับชาวบ้านบ้างมั๊ย

ครู

บอกเรื่องกับนักเรียนไปบ้างแล้วครับ แล้วก็ชาวบ้านด้วย

ให้ระมัดระวังตัวเอาไว้

ทหาร

เรื่องที่คุณว่าจะสร้างอะไรของคุณนั้นนะ ถ้าคุณต้องการความช่วยเหลืออะไรก็บอกได้เลยนะครับ

ครู

แล้วตอนนี้เรื่องข้างในเป็นอย่างไรบ้างล่ะครับ

SCENE 3.1

ภายนอก / สนามหญ้า / เย็น

บรรยากาศยามเย็นเด็กนักเรียน4-5คนกำลังวิ่งเล่นซนแอบกันอยู่ที่สนามหญ้าอย่างสนุกสนาน ขณะที่เพื่อนคนหนึ่งขอตัวพักดื่มน้ำที่บ่อใกล้ๆบริเวณนั้น มันเหลือบไปเห็นทหารกำลังพูดคุยบางอย่างกับครูอยู่ด้านในห้องเรียน

เพื่อน ก

นั่น! ตาหน้าแกเป็น นะ

กลุ่มเพื่อนที่กำลังจูงมือชักชวนนายทหารให้มาเล่นซนแอบด้วยกัน ทหารมองเด็กๆไม่ได้แสดงอาการว่าตกลงจะเล่นด้วยแต่อย่างใด จนเมื่อครูกับทหารเดินมาหากลุ่มเด็กๆที่สนามหญ้า

ครู

นี่! อย่าชนได้ม๊ยะ! ไปกวนพี่เขาเดี่ยวพี่เขาก็จับเอาไปหมดหรอก
การบ้านที่ให้ไปทำแล้วหรือ ทำรึยัง

นักเรียน

ยังค่ะ

ครู

รีบกลับไปเลย

เด็กนักเรียนวิ่งจูงมือทหารหนีออกมาจากบริเวณที่ครูยืนอยู่

เพื่อน ข

นั่น! นับเลย

นั่น

1...2...3...4...5...6.....

ด้วยบรรยากาศที่เงียบจนผิดปกติ ไม่มีแม้กระทั่งเสียงฝีเท้าหรือการโต้ตอบกลับมาว่าพร้อมแล้ว นั่นจึงลึ้มตาขึ้นมาก่อนที่จะนับครบสิบ ทุกคนในโรงเรียนหายไปกับหมดเหลือเพียงนั่นคนเดียว นั่นเดินมาบริเวณกลางสนามหญ้าเพื่อมองหาคนอื่นๆรอบตัว แต่ก็ไม่มีใครสักคน

SCENE 4

ภายใน / บ้าน / คำ

แสงจันทร์เพียงเล็กน้อยส่องเข้ามาที่บ้านหน้าต่างบริเวณหัวเตียงนอน นั่นนอนอยู่ในมุ้งหลังเก้าอี้ขาหวีติดกับแม่ของนั่นเพียงสองคน ด้านหัวเตียงมีแสงจากตะเกียงดวงเล็ก นั่นกำลังพูดคุยถึงเรื่องราวคอมมิวนิสต์ที่ได้ยินมาจากครู

นั่น

แม่...แม่เคยได้ยินเรื่องโจรพวกนั้นมัย

แม่ของนั่น

เคยสิ ตามวิทยุเขาประกาศกันให้ทั่ว

นั่น

เห็นครูบอกว่าพวกนั้นตัวดำๆ ผมงก็ยาว ดูแล้วน่ากลัว เขาเป็นคนแบบนั้นจริงหรือแม่

แม่ของนั่น

อ้อ คนพวกนี้น่ากลัวจะตายกลางค้ำกลางคืนไปเล่นที่ไหนก็อย่ากลับให้มันตึกตื้นก็แล้วกัน
นั่นนอนมองเพดานมุ้งที่พริ้วไหวไปตามแรงลมอย่างเบาเบา

VO.แม่(ตัวจริง) เวลาเลิกเรียนเนี่ยให้รีบกลับบ้านนะ แล้วก็เวลาวันหยุดเนี่ยก็อยู่บ้าน อย่าไปเที่ยวชุกชุนเพราะว่าแถวบ้านมันจะมีพวกป่า มีป่ามีทุ่งนารกร้างอะไรอย่างเนี่ยก็ไม่มีเขาหรอก แต่ก็มีทุ่งนา มีป่า ไม่รู้ว่าจริงหรือว่าเป็นเรื่องที่ว่าลોકเด็กๆกันมาว่า ให้ระวังนะเดี๋ยวคอมมิวนิสต์จะจับตัวไป ถ้าคอมมิวนิสต์มาจับตัวไปเนี่ยจะต้องไปอยู่ในป่า ต้องไปทำงานให้เขา ต้องไปทำไรทำนาให้เขา แล้วก็ลำบากนะอะไรอย่างเนี่ย

นั่น

แล้วแม่ เคยเห็นคนพวกนั้นมัย

แม่ของนั่นไม่ได้ตอบอะไรกลับมา นั่นพุงตัวลุกขึ้นไปดูว่าแม่หลับไปแล้วรึยัง พอเห็นว่าแม่หลับไปแล้วนั่นจึงดับไฟตะเกียงตรงหัวนอนและเอนตัวลงนอน

SCENE 5

ภายใน / ห้องเรียน / เช้า

เสียงนกกระจอกร้องอยู่ด้านนอกห้องเรียน ผสมเข้ากับเสียงของเด็กนักเรียนที่กำลังนั่งเล่นนั่งคุยกัน
บ้างปากระดาษใส่กัน บ้างแก้งตี แลบลิ้นปลิ้นตาใส่เพื่อนคนอื่นอยู่ภายในห้องขณะที่ครูกำลังชี้แจง
เรื่องละครภัยคอมมิวนิสต์อยู่

ครู

จากที่ครูได้ยินข่าวมาว่า พวกคอมมิวนิสต์จะเอายามาใส่ในบ่อน้ำ

ครูคิดว่าจะสร้างแท่งค้ำน้ำ เพื่อให้ไม่เกิดอันตราย

เด็กนักเรียนไม่สนใจฟังในสิ่งที่ครูพูด ครูใช้ไม้เรียวพาดที่กระดานดำเพื่อให้ทุกคนเงียบ เด็กนักเรียน
ตกใจและนั่งนิ่งประจำที่ของตน

ครู

ครูจะให้พวกเธอแสดงละคร เกี่ยวกับภัยคอมมิวนิสต์

แล้วนำเงินบริจาคที่ได้จากชาวบ้าน มาสร้างแท่งค้ำน้ำในโรงเรียนของเรา

ครูมองนักเรียนในห้องเรียน จนพบว่ามึนนักเรียนหายไปหนึ่งคน

ครู

สมชายหายไปไหน ใครรู้บ้าง

นักเรียน

ไม่รู้ค่ะ

ครูใช้ไม้เรียวชี้ไปยังบริเวณที่สมชายเคยนั่ง เด็กนักเรียนส่ายหน้าว่าไม่รู้ แต่ครูก็ไม่ได้เอะใจอะไร ใช้ไม้
เรียวชี้ไปที่นั่นตามด้วยป้องกับดำ

ครู

จั้น นัน แสดงเป็นคนตักน้ำมาให้เพื่อนกิน

ส่วนป้อง ดำ วิ่งเล่นกันอยู่แล้วหิวน้ำมาขอน้ำจากนั้น

เฮ้า พวกเรามาซ้อมการแสดงละครกัน

SCENE 6

ภายใน / โรงเรียน / ป้าย

บรรยากาศการแสดงละครกำลังจะเริ่มขึ้น ชาวบ้านต่างเดินเข้ามานั่งจับจองพื้นที่กันหน้าเวทีก่อนการแสดงจะเริ่มต้นขึ้น

นักเรียน ก

สวัสดีค่ะ หนูชื่อ เด็กหญิง สุกัญญา ทองพูน
วันนี้หนูและเพื่อนๆ จะมาแสดงละครเพื่อรับบริจาคเงินในการสร้างแท่งค้ำน้ำ
เพื่อโรงเรียนของเรา
ขอเชิญรับฟังและรับชมได้เลยค่ะ

การแสดงเริ่มต้นขึ้น นันเดินขึ้นไปบนเวที ยืนนิ่งต่อหน้าสายตาชาวบ้านด้วยความรู้สึกเกร็งอยู่ครู่หนึ่ง
พลางถอนหายใจออกมา

นัน

วันหนึ่งที่ป่าหลังเขา ป้องและดำวิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน

ครูผลักให้ป้อมกับดำ วิ่งขึ้นมาบนเวที ทั้งคู่วิ่งเล่นกันด้วยความสนุกสนานจนรู้สึกเหนื่อย

ป้อม

ดำๆ มีน้ำม้ามัย

ดำ

ไม่มีเลย ป้อมๆไปขอน้ำนั้นกินกันมัย

ป้อม

ไปสิ

ทั้งคู่หอบกระหายน้ำอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะเหลือบไปเห็นว่านันยืนอยู่ตรงนั้น จึงเดินมาหานันเพื่อจะขอน้ำ
ดื่ม

ป้อม

นันๆ มีน้ำกินมัย เราขอบ้างสิ

นัน

ได้สิ

นั่นทำท่าว่าถือน้ำติดมา มันเดินมาหยุดบริเวณโถงและดำทำที่ท่าว่าเป็นตักน้ำจากเปลน้ำมาให้เพื่อน ป๋องดื่มจากมือของมันด้วยความกระหาย ป๋องทำท่าส่งต่อให้กับดำขณะที่ดำกำลังจะดื่ม

ป๋อง

โอ้ย!

จู่ๆป๋องก็ทรุดตัวลงกับพื้นมีอาการดิ้นชัก น้ำลายค่อยๆฟูมปากออกมา ดำตัดสินใจโยนขันน้ำทิ้งไป ร้องให้คนช่วยด้วยๆ

ดำ / นัน

ป๋องๆเป็นไร ใครก็ได้ช่วยที

ทันทีที่ครูเดินขึ้นมาบนเวทีเห็นอาการของป๋อง จึงได้ทำการตรวจดูอย่างคร่าวๆ

ครู

ต้องโดนยาพิษของพวกคอมมิวนิสต์แน่เลย

ช่วยพาป๋องส่งโรงพยาบาลด้วย

ครูอุ้มประคองป๋องขึ้นพาป๋องลงจากเวทีไป นันนั่งร้องไห้เสียใจกับเหตุการณ์ที่ต้องทำให้ป๋องเป็นเช่นนี้ สีน้าของชาวบ้านที่อยู่บางคนดูเศร้า นันจึงค่อยๆลุกขึ้นและเดินไปยังหน้าเวที

นัน

ถ้าเรามีแท่งค้ำน้ำ เหตุการณ์แบบนี้ก็คงไม่เกิดขึ้น

หนูอยากให้ทุกคนช่วยกันบริจาคเงินคนละเล็กคนละน้อย

เพื่อสร้างแท่งค้ำน้ำให้กับโรงเรียนของเราด้วยนะคะ

หลังจากนันพูดจบชาวบ้านต่างปรบมือชื่นชมกับการแสดงละครของเด็กๆเป็นเวลาพักหนึ่ง

SCENE 7 (Documentary)

ภายใน / ห้องฝึ่งเข็ม / เย็น

แม่(ตัวจริง) นอนคว่ำหน้าลงอยู่บนเตียง ป้านีกำลังค่อยๆเหยิบเข็มที่เตรียมไว้มาฝึ่งลงที่เท้าของแม่ที่ละอันๆอย่างช้าๆ จากนั้นป้านีค่อยๆใช้เครื่องกระตุ้นกระแสไฟฟ้า หนีบไว้ที่เข็มเพื่อให้กระแสไฟฟ้าเข้าสู่บริเวณปลายเท้าของแม่ ระหว่างที่ป้านีกำลังทำการรักษาแม่อยู่นั้น ทั้งสองเกิดการสนทนากันเพียง

เล็กน้อยถึงเรื่องผี ว่าในช่วงชีวิตหนึ่งเคยเจอไหมหรือมองว่าแท้จริงแล้วผีนั้นน่ากลัวมากน้อยแค่ไหน
สำหรับทั้งสองคน

หอมฝั่งเข็ม

ไปเข้าไปในป่าก็ไม่เคยเห็นผี แต่ที่มันก็น่ากลัวกว่าอยู่ในเมือง เพราะในเมืองยังงั้นมันยังมีความสว่างมี
อะไรเยอะกว่า ช้างในป่านี้มันอยู่ในป่าจริงๆนะมีแต่ต้นไม้ โหยังงั้นมีช่วงหนึ่งเนี่ย คือกลางเปลนอน มันจะ
ไม่มีบ้านโงกลางเปลนอนอย่างเดียว แล้วก็อยู่ๆก็มีเสียงอะไรมาไม่รู้ มีเสียงมาแต่ป่าก็นึกว่าเฮ้มันเป็น
เสียงอะไร แต่เขาก็บอกว่าน่าจะเป็นผี เพื่อนก็บอกว่าน่าจะเป็นผี แต่ดูแล้วก็ไม่เห็นอะไร เสียงแบบ
เขย่าต้นไม้แรงอะต้นไม้จะแรงมาก แต่ก็มอง มองดูแล้วมันก็ไม่เห็น ป่าก็ยังไม่เข้าใจว่ามันเป็นอะไร แต่
เหตุการณ์วันนั้นมันก็ยังฝังใจอยู่ว่าเป็นเหตุการณ์อะไร คือต้นไม้ล้มพัดแรงมากเลย คือไม่ใช่ฤดู
ฝนด้วยนะฝนไม่ตกแต่ลมพัดมาอะไรเงี้ย แบบทำให้เปลโหยสั่นกันเลยอะ ก็ยังไม่รู้ว่าเหตุการณ์นั้นเกิด
จากอะไร

ที่ว่ากลัวมันก็มีอารมณ์ที่กลัวเหมือนกัน แต่เราก็ไม่ได้กลัวมากเหมือนแต่ก่อนแล้ว เหมือนสมัยเด็กๆ
แล้วแหละ แล้วก็แบบเดี๋ยวนี้สมมติมีคนตายแต่ก่อนมีคนตายไม่ค่อยกล้าดู แต่เดี๋ยวนี้ก็กล้าดูกล้าอะไร
แบบนี้ แต่ก็เนี่ยไม่ค่อยกล้าว่าคนตายแล้วมันจะเป็นผีอะไรเงี้ย แต่โอเคตอนนี้คนตายก็ยังกล้าดูกล้าไป
มองดูสิว่าเอาเขาตายแล้วเป็นยังไง

เนี่ยคนข้างในก็มีตายโดนอะไรอะ โดนยิงตาย หรือว่าป่วยตายอะไรเงี้ย

แต่ที่ว่าจะหวนกลับมาหลอกมาอะไรเงี้ยก็ยังไม่เคยเจอ แต่ว่าป่าก็กลัวเหมือนกันเวลามีคนตายก็ไม่กล้า
ไปคนเดียวเหมือนกัน ก็ไม่กล้าไป พอรู้ว่าคนตายก็ไม่กล้าไป ไปไหนก็ต้องมีเพื่อนไป คำว่าผีเนี่ย มัน
เราไม่สามารถมองเห็นได้แต่ว่ามันก็น่ากลัวอะเนาะมันก็น่ากลัว

SCENE 8

ภายใน / ห้องเรียน / เช้า

เด็กนักเรียนนั่งคุยกันอย่างสนุกสนานภายในห้อง ครูเดินเข้ามาภายในห้องกับนายทหารเด็กทุกคนนั่ง
นั่งเงียบอยู่กับที่ ครูเดินมาหยุดยืนอยู่ที่หน้ากระดานดำกับนายทหาร ทั้งสองมองสำรวจเด็กๆที่นั่งอยู่
ภายในห้องเรียนอย่างช้าๆ

ครู

ครูต้องขอขอบคุณนักเรียนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการแสดงละครของเรา
จนเราได้ยอดบริจาคจากชาวบ้านได้พอสมควร เงินส่วนนี้เราจะไปสร้างแหล่งน้ำ

นักเรียน

ครูครับ แล้วทำไมเราไม่สร้างแหล่งน้ำมาตั้งนานแล้วล่ะครับ

นักเรียนทุกคนจำใจร้องที่หน้าของครูเพื่อรอคำตอบ ครูมองหน้าทหารขณะที่ทหารกำลังจ้องมองเด็กนักเรียนคนนั้นที่ถามอยู่

ครู

จริงๆครูคิดไว้นานแล้ว พอดีเรื่องนี้เกิดขึ้นก็เลยคิดว่าจะทำให้ชาวบ้านมาร่วมมือมากขึ้น

ทหาร

นักเรียนทุกคนเก่งมากเลยครับ ที่ได้ร่วมกันแสดงละคร
ก็ขอให้พวกเราทุกคนได้ปรบมือให้กับตัวเอง

เสียงปรบมือเพียงเล็กน้อยจากกลุ่มเด็กๆ

ทหาร

แล้วก็อยากทราบว่าความฝันของนักเรียนทุกคนโตขึ้นอยากเป็นอะไร
ให้ทุกคนช่วยตอบด้วยนะครับ

นักเรียน

อยากเป็นนักดนตรีครับ

อยากเป็นตำรวจครับ

อยากเป็นตำรวจค่ะ

อยากเป็นตำรวจค่ะ

อยากเป็นพยาบาลค่ะ

อยากเป็นนักกีฬาฟุตบอลครับ

อยากเป็นหมอค่ะ

อยากเป็นพยาบาลทหารหญิงค่ะ

อยากเป็นทหารครับ

อยากเป็นพยาบาลค่ะ

อยากเป็นทหารครับ

อยากเป็นทหารครับ

อยากเป็นนักดนตรีครับ

อยากเป็นนักกีฬาครับ

เด็กค่อยๆตอบออกมาทีละคนสองคน บ้างอยากเป็นข้าราชการ อยากเป็น ทหาร อยากเป็นนักธุรกิจ ขณะที่ทหารยังคงพูดคุยกับนักเรียนต่อไป นั่นลูกเดินออกมาจากห้องเรียนเดินลงไปยังใต้ถุนอาคารเรียนหยิบเก้าอี้ไม้เก้าๆตัวหนึ่งขึ้นมานั่งแล้วทอดสายตามองออกไปด้านนอก

SCENE 9 (Documentary)

ภายใน / ห้องเรียนร้าง / เย็น

แม่(ตัวจริง) นั่งอยู่บนเก้าอี้ไม้ภายในห้องเรียนร้างพูดถึงเหตุการณ์หวาดกลัวคอมมิวนิสต์ในสมัยตอนที่
ยังเป็นเด็ก และชี้แจงเหตุในการสร้างแท่งก้นน้ำของครู พร้อมทั้งอธิบายความรู้สึกตัวเองเมื่อเวลาผ่านไป
มาแล้วการที่ได้เจอคอมมิวนิสต์ตัวจริงนั้นเป็นเช่นไร

แม่

จากคำพูดจากสื่อที่ออกมาทำให้เรารู้สึกว่าเรากลัวคอมมิวนิสต์อะ

แล้วก็เราก็ก้าวถูกเขาจับพาเราไปอยู่ในป่าอย่างเนี่ย

ก็กลัวไม่ได้เจอพ่อแม่พี่น้อง กลัวไม่ได้เจอญาติอะไรร้อยอย่างเนี่ย

ก็คือกลัวอะ รู้แต่ว่ากลัว แต่เราไม่รู้หรอกว่าหน้าตาคอมมิวนิสต์เป็นแบบไหน

เป็นคนลักษณะไหนเราก็ไม่เคยเห็น

เราก็ได้รู้แต่ว่าคอมมิวนิสต์แต่งตัวเหมือนทหาร แล้วก็จะมีสัญลักษณ์ก็คือผ้าสีแดงที่แขนเสื้อ ทำให้เรารู้
ว่านั่นแหละคือคอมมิวนิสต์

ในความคิดของครูอะก็คือกลัวว่าชาวบ้านจะไม่ให้ความร่วมมือ

ก็เลยต้องแต่งเรื่องขึ้นมาเพื่อให้ชาวบ้านเห็นเด่นชัดว่า

เออเนาะเพื่อลูกหลานเราไปกินน้ำที่มันมียา

อาจจะไม่ใช่จากคอมมิวนิสต์ก็ได้

อาจจะเป็นยาที่เขาฆ่าหนู ฆ่าแมลงในห้องนาอะไรร้อยอย่างเนี่ยก็ได้

ด้วยเหตุนี้ก็ได้ ไม่ใช่จากคอมมิวนิสต์หรอก

แต่ที่ครูเขาบอกว่าจากคอมมิวนิสต์ ก็คืออยากให้ผู้ใหญ่ให้ความร่วมมือ

ถ้าไปบอกว่าเป็นยาฆ่าหนู ฆ่าแมลงที่กินข้าวรีเปล่า

ก็เหมือนกับว่าเราไปโทษชาวบ้านไง ชาวบ้านก็จะไม่ให้ความร่วมมือ

เดี๋ยวจะว่ามาโทษฉันทออะไรเงี้ย ฉันทอไม่ได้ทำนอะไรเงี้ย

ก็จะมีการต่อต้านไง ก็เลยต้องอ้างอิงเพื่อให้ไกลจากชาวบ้าน

ชาวบ้านก็จะตัดสินใจได้ง่ายขึ้นไง ก้กับการให้ความร่วมมือกับครู

ตอนแรกแม่ไป... แม่ไปฝั่งเข็ม แม่ยังไม่รู้หรอก

บังเอิญวันนึงหมอฝั่งเข็มเขาไม่อยู่บ้าน

แล้วแม่ก็ไปที่บ้านเขาไปเจอสามีเขา

สามีเขาก็เล่าเรื่องภรรยาเขาให้ฟังว่า ภรรยาเขาไม่อยู่ไปเที่ยวกับกลุ่มคนในป่า

คือเขาจะฝังเข็มรักษาพวกที่อยู่ในนั้นละ จริงๆแล้วเขาจะต้องถูกไปเรียนเป็นหมอก
ไปเรียนเป็นหมอเพื่อมารักษาพวกที่เจ็บป่วยไง พวกที่ถูกยิง
เขาจะมีกลุ่มพยาบาลกลุ่มหมอ สำหรับในลูกทีมที่ถูกยิงมา ถูกกระสุนปืน
หรือเจ็บป่วยอะไรก็แล้วแต่เขาจะเป็นคนรักษา
แต่ปีนี้แกบังเอิญแกไปได้วิชาฝังเข็ม

จนมาวันนึงแม่ได้เจอคอมมิวนิสต์ตัวจริง
แม่อันได้รู้ว่ามันไม่ใช่อย่างที่แม่คิด
เขาเป็นคนดี ไม่ได้เป็นแบบอย่างที่เราคิด
แม่มาเจอตัวจริงก็จนเนี่ยปัจจุบันเนี่ย
คืออายุเยอะแล้วไง ได้มารู้ความจริงก็ เรียกว่าครึ่งคนแล้วอะ
ได้รู้ชัดเจนว่าคอมมิวนิสต์เขาเป็นแบบไหน

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

1. การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้ทำการวางแผนการถ่ายทำทั้งในส่วนที่เป็นตามเนื้อเรื่องและส่วนที่เป็นสารคดี เพื่อแบ่งเวลาในการเตรียมหานักแสดง สถานที่ และอุปกรณ์ในการประกอบฉากทั้งหมด

4.1 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงนั้นข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้บุคลิกของผู้ที่ประกอบอาชีพนั้นจริงๆ ตามในบทบาท เพื่อต้องการให้ผู้ที่มีบทบาทได้แสดงเป็นธรรมชาติมากที่สุด

4.1.1 ตัวละครนั้น

นั้น เด็กหญิงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นเด็กหญิงต่างจังหวัดที่รับรู้ได้แต่เพียงคำบอกเล่าเรื่องราวคอมมิวนิสต์จากครูประจำชั้นจนทำให้รู้สึกหวาดกลัวแม้กระทั่งว่านั้นจะไม่เคยพบเจอคอมมิวนิสต์ด้วยตนเองเลยสักครั้งก็ตาม

การคัดเลือกผู้ที่มีบทบาทเป็นนั้น ข้าพเจ้าได้ไปคัดเลือกนักแสดงที่โรงเรียน วัดโพธิ์ปากพลี จังหวัดนครนายก เพื่อต้องการเด็กนักเรียนที่เป็นคนบ้านนอกอย่างใสซื่อจริงๆ โดยการคัดเลือกนักแสดงของข้าพเจ้านั้น ใช้วิธีการนั่งพูดคุยถามถึงชีวิตประจำวัน สิ่งที่หวาดกลัว กิจกรรมต่างๆในโรงเรียนของผู้ที่มีรับคัดเลือก และยังได้มีการทดสอบจินตนาการของน้องๆที่มีรับคัดเลือก โดยการที่ข้าพเจ้าจะให้น้องเล่าเรื่องต่อจากข้าพเจ้าไปเรื่อย เพื่ออยากรับรู้ว่าน้องๆนั้นมีจินตนาการมากน้อยแค่ไหนผู้ที่มารับบทเป็นนั้นคือ เด็กหญิง ปภาวริน ศรีดา (มายด์) เป็นเด็กนักเรียนโรงเรียน วัดโพธิ์ปากพลี จังหวัดนครนายก เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษา 4 น้องมายด์มีการใช้จินตนาการจากเรื่องเล่าของตนเองสูงมากกว่าเด็กคนอื่น ๆ และมีการพูดที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง แว่วตาที่ดูมีการตั้งคำถามต่อหลายสิ่งหลายอย่าง

4.1.2 ตัวละครครู

ครู ชายหนุ่มอายุ 50ปี รับราชการครูมาหลายสิบปี บุคลิกรูปร่างสูงคล้ายคนสมัยก่อน มักจะคอยออกคำสั่งให้กับเด็กนักเรียนเชื่อฟังอยู่เสมอ คอยเชื่อฟังคำสั่งจากข่าววิทยุและทหาร

การคัดเลือกบทบาทครูข้าพเจ้าเลือกที่จะคัดเลือกผู้ที่เป็นครูในโรงเรียนต่างจังหวัดจริงๆ เพื่อให้สมกับบทบาทที่ตัวละครครูเป็นอยู่ โดยผู้ที่ได้รับบทครูคือ นาย สมัย คนชื่อ เป็นครูประจำโรงเรียนวัดลำบัวลอย จังหวัดนครนายก มีบุคลิกตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

4.2 เอกสารข้อมูลนักแสดง (casting sheet)

บันทึกข้อมูลนักแสดงแต่ละคนเพื่อใช้สำหรับการติดต่อและดูข้อมูลหลังจากการคัดเลือกนักแสดง เพื่อเป็นหลักฐานในการตัดสินใจเลือกนักแสดง นอกจากนี้ยังใช้ในการจัดเตรียมเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับขนาดตัวนักแสดง และติดต่องานตามข้อมูลได้

CASTING SHEET

PRODUCTION : กฤษดา นาตะเกตุ

TITLE: ดอกไม้ในสวนสวรรค์

Another dimension

บทบาท : นั้			
ชื่อ : เด็กหญิง ปภาวริน ศรีตา			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 094-434-0494			
อีเมลล์ :			
การศึกษา : โรงเรียนวัด โพธิ์			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	10
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์ การแสดง	-		
ความสามารถ พิเศษ/ บุคลิก	-		

ขนาดเสื้อผ้า :

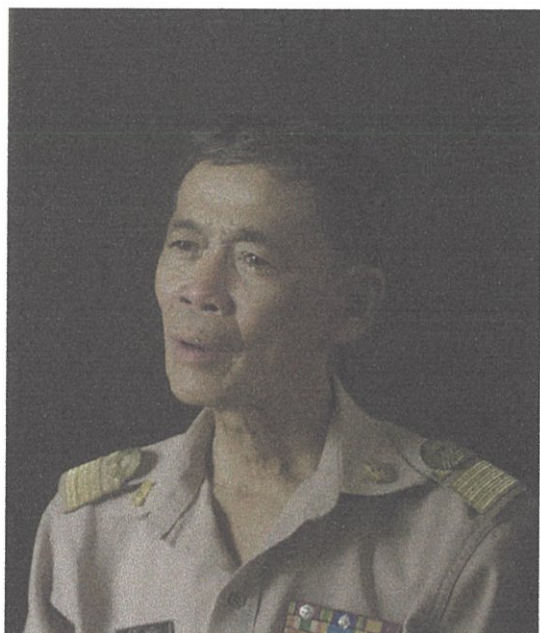
สัดส่วน :

เสื้อ	S	กางเกง	Size 8	ส่วนสูง	138	น้ำหนัก	30
รองเท้า	34	กระเป๋า	-	อก	-	เอว	20
หมวก	-			สะโพก	21	ผม	สั้นดำ

REMARKS :

CASTING SHEET

PRODUCTION : กฤษดา นาคะเกตุ
 TITLE: ดอกไม้ในสรวงสวรรค์
 Another dimension

บทบาท : ครู			
ชื่อ : นายสมัย คนชื่อ (สมัย)			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 081-455-9257			
อีเมล : -			
การศึกษา :-			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	62
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์ การแสดง	-		
ความสามารถ พิเศษ/ บุคลิก	-		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M	กางเกง	M	ส่วนสูง	188	น้ำหนัก	67
รองเท้า	43	กระโปรง	-	อก	-	เอว	31
หมวก	-			สะโพก	29	ผม	สั้นดำ

REMARKS :

4.3 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เสื้อผ้าของตัวละครในเรื่องส่วนใหญ่ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้นักแสดงใส่เสื้อผ้าที่นักแสดงใช้อยู่ในชีวิตประจำวันเช่น ชุดครู ชุดนักเรียน มีเพียงบางฉากเท่านั้นที่ข้าพเจ้าจัดเตรียมเสื้อผ้าไปให้เผื่อให้ดูไม่ใหม่เกินยุคสมัยในภาพยนตร์จนมากเกินไป

4.3.1 เครื่องแต่งกายนั้น

เครื่องแบบของนั้นภายในภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นชุดนักเรียน มีเพียงแค่บางฉากเท่านั้นที่เป็นชุดลำลอง โดยชุดนักเรียนข้าพเจ้าเลือกให้น้องมายด์ ใส่ชุดที่น้องใส่มาโรงเรียน

ภาพที่ 4.1 เครื่องแต่งกายนั้น

4.3.2 เครื่องแต่งกายครู

เครื่องแบบของครูโดยส่วนใหญ่ทั้งเรื่องจะเป็นชุดราชการครู
ข้าพเจ้าจึงเลือกให้ครูสมัย ใส่ชุดของครูสมัยเอง เพื่อให้ดูคล้ายกับครูสมัยก่อนที่มักจะใส่ชุดราชการไป
ทำการสอนเด็กในโรงเรียนอยู่ทุกวัน

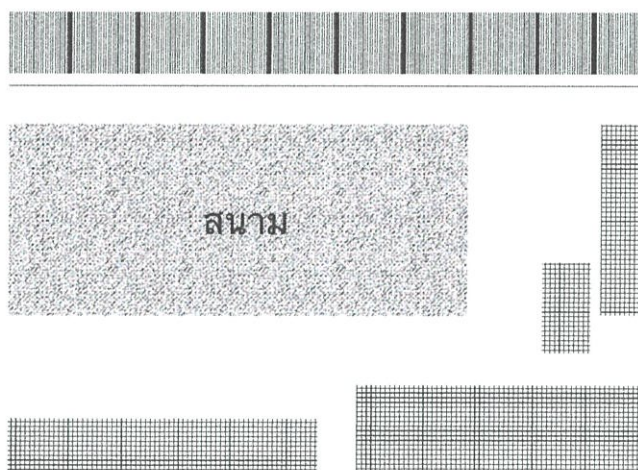
ภาพที่ 4.2 เครื่องแต่งกายครู

4.4 สถานที่ถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำการถ่ายทำทั้งหมดที่อำเภอ ปากพลี จังหวัดนครนายก โดยทำการถ่ายทำทั้งหมด3สถานที่ ได้แก่ โรงเรียนวัดโพธิ์ปากพลี บ้าน และโรงเรียนร้างบ้านจิกสูง

4.4.1 โรงเรียนวัดโพธิ์ปากพลี

ข้าพเจ้าต้องการโรงเรียนที่ไม่ดูเป็นโรงเรียนที่ใหม่มาก แต่ก็ไม่ได้ดูเก่าจนเกินไปและที่สำคัญอยากได้อาคารเรียนที่เป็นไม้ จึงได้โรงเรียนวัดโพธิ์ มาเป็นหนึ่งในสถานที่ในการถ่ายทำของเรื่องโดยจะใช้ทั้งส่วนที่เป็นห้องเรียน และส่วนที่เป็นบริเวณสนามหญ้าของโรงเรียน

ภาพที่ 4.3 แพลนโรงเรียนวัดโพธิ์ปากพลี

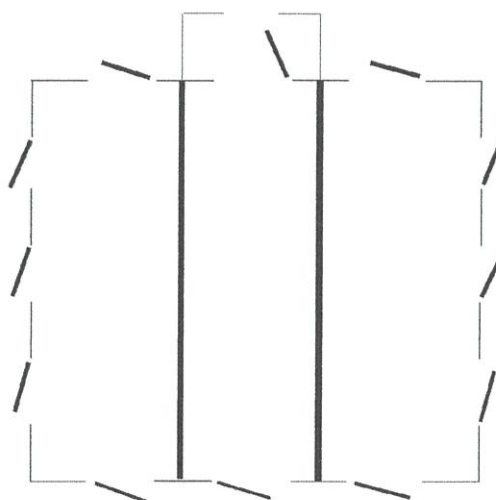
ภาพที่ 4.4 บริเวณสนามหญ้าและอาคารไม้

ภาพที่ 4.5 ภายในห้องเรียน
กฤษฎา นาคะเกต, 2560

4.4.2 บ้าน

บ้านที่เลือกใช้เป็นบ้านไม้ทั้งหลัง มีบานหน้าต่างล้อมรอบบ้าน บริเวณรอบๆ บ้านจะล้อมรอบไปด้วยต้นไม้ เสมือนว่าบ้านหลังนี้อยู่ห่างไกลออกจากผู้คน

ภาพที่ 4.6 แพลนบ้าน

ภาพที่ 4.7 ภายนอกบ้าน
กฤษฎา นาคะเกตต์, 2560

ภาพที่ 4.8 ภายในบ้าน
กฤษฎา นาคะเกตต์, 2560

4.4.3 โรงเรียนร้างบ้านจิกสูง

โรงเรียนร้างจะมีเศษซากความพุง ทั้งเก้าอี้ กระดานดำ หน้าต่าง เศษฝุ่น ผงที่ถูกสะสมหลังจะถูกปิดไปนานยังคงอยู่ และดูจะเป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลออกไปจากผู้คนด้วยเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 4.9 ภายในห้องเรียนเก่า
กฤษดา นาคะเกต, 2560

4.5 แผนการถ่ายทำ

4.5.1 ตารางการถ่ายทำวันที่ 4 ธันวาคม 2560

SCENE 1 ภายใน / ห้องเรียนร้าง / เย็น

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
15.00	1	MCU	น้องมายด์กำลังนั่งเล่าเรื่องผีตามความเชื่อของน้องมายด์		

4.5.2 ตารางการถ่ายทำวันที่ 8 ธันวาคม 2560

SCENE 7 ภายใน / ห้องฝั่งเข็ม / เย็น

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
15.00	1	MLS	หมอฝั่งเข็มเล่าเรื่องเหตุผี ความเชื่อ เหตุการณ์ในป่ากับกลุ่มคอมมิวนิสต์		

4.5.3 ตารางการถ่ายทำวันที่ 9 มีนาคม 2561

SCENE 4 ภายใน / บ้าน / คำ (ฝนตก)

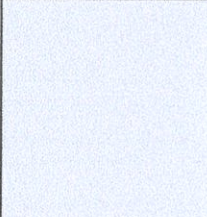
TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
19.00	1	LS (MASTER)	-นันทกับแม่สวดมนต์ก่อนเข้านอน นอนสักพักนิ่ง นันทคุยเรื่องคอมมิวนิสต์กับแม่อยู่ในมุ้ง แสงไฟตะเกียงอยู่ตรงหัวเตียงฝั่งของนันท	แสงambient พระจันทร์จากหน้าต่างบานข้างและหัวเตียง	
19.30	2	MS (TOP 45 oc) (MASTER)	นันทนอนเงยหน้ามองเพดานมุ้ง พุดคุยกับแม่ แม่พลิกตัวไปอีกข้าง จนนันทลุกไปดูแม่และมาเป่าเทียนจนดับ เอนตัวลงนอน	ไม่เข้าไปในมุ้ง	
20.00	3 (เผื่อ)	MS (SIDE) (MASTER)	นันทนอนเงยหน้ามองเพดานมุ้ง พุดคุยกับแม่ แม่พลิกตัวไปอีกข้าง จนนันทลุกไปดูแม่และมาเป่าเทียนจนดับ เอนตัวลงนอน		
20.30	4	ins	เพดานมุ้ง , กะละมังรองน้ำหยด(จากฝนตก)		

4.5.4 ตารางการถ่ายทำวันที่ 10 มีนาคม 2561

SCENE 8 ภายใน / ห้องเรียน / เข้า

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
9.00	1	MLS (FRONT)	เด็กนั่งเล่นนั่งคุยกันอยู่ในห้อง ครูทหาร เดินมาหน้ากระดานดำ คุยกับเด็กๆ เล่นยาวmaster	-พอครูกับทหารเดินเข้ามาหน้ากระดานดำ จะเห็นแค่มือครูกับทหารเป็นระยะหน้า ช้างหลังก็เป็นเด็กนักเรียน	
9.30	2	LS	เล่นยาวMASTER เหมือนกัน จนนั้นลุกออกไป	-กล้องอยู่ด้านหลังห้อง	
10.00	3	MS (TWO SHOT)	ครูตอบคำถามว่าจะสร้างแท่งก้านานแล้ว		
10.20	4	MS	นักเรียนนั่งฟังครูพูด , นักเรียนตอบว่าฝันอยากเป็นอะไรเมื่อโต	-นั้นออกไปก่อนเพื่อนจะตอบคำถามในความฝันของแต่ละคน	
11.00	5	INS	วัตถุต่างๆในห้อง กระดานดำ รูปข้างบน สมุด โต๊ะ บานหน้าต่าง ป้ายอักษร		
11.30	6	LS	นั้นเดินมานั่งเก้าอี้ที่อยู่ใต้ถุนอาคาร	มองออกไปข้างนอก	

SCENE 3 ภายใน / ห้องเรียน / เย็น

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
15.00	1	LS	ทหารนั่งคุยกับครูอยู่บริเวณประตูด้านหน้าห้องเรียน	กล้องตั้งอยู่มุมหน้าต่างหลังห้อง แทนสายตาที่เมี้ยนมองอยู่ (long take) (MASTER)	
15.30	2	MS	ครูหันหน้าคุยกับทหาร	ครูอยู่ทางขวาเฟรม (MASTER)	

15.45	3	MLS	ทหาว หันหน้าคุยกับครู ด้านหลัง ทางขวาเฟรม เป็นเด็กวิ่งเล่น สนามเด็กเล่น	ครูอยู่ซ้ายเฟรม คุยจนหันไปมองเด็กๆ (MASTER)
-------	---	-----	--	---

SCENE 3.1 ภายนอก / สนามหญ้า / เย็น

TIM E	SH OT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
16.15	1	LS (MASTER)	เด็กวิ่งเล่นซ่อนแอบกันที่สนามหญ้า เด็กคนนึงวิ่งน้ำวิ่งมากินน้ำ และ ตะโกนบอกให้ตาท่านนั้นเป็นคนหา นั่นหันมาพยักหน้าตกลง กลุ่มเด็กวิ่ง ออกไปหาทหารอีกคนที่เดินมา นั่น ยิ้มมองที่เดิมสักพักแล้วเดินออกไป หากกลุ่มเพื่อน (ไม่เห็นทหารอีกคนในFRAME)	-กล้องตั้งอยู่มุมต่ำเสมือนเป็นบ่อน้ำที่ เด็กคนนั้นจะวิ่งมาหน้ากล้อง -นั่นจะยืนอยู่ด้านขวาของframeมอง ครูกับทหารคุยกันและนั่นหันมาตอบ เพื่อนที่กินน้ำ มีกลุ่มเพื่อนวิ่งเล่นอยู่ รอบๆนั้น ทหารอีกคนค่อยเดินเข้ามา และกลุ่มเพื่อนวิ่งไปหาทหารคนนั้น	
16.45	2	MS	นั่นยิ้มมองครูกับทหารนั่งคุยกันอยู่ หน้าห้องเรียน และหันมาตอบเพื่อน ครูกับทหารเริ่มลุก นั่นเดินไปหากกลุ่ม เพื่อนที่เดินไปเล่นกับทหาร	-มีกลุ่มเพื่อนๆเล่นอยู่รอบนั้น แล้ว ค่อยวิ่ง -ระหว่างที่นั่นมองจนครูลุก นั่นเดินไปหากกลุ่มเพื่อน กล้องpanตาม มันนั้น ไปหากกลุ่มเด็กๆยืนซักชวนทหาร อยู่	
17.00	3	LS (TOP)	กลุ่มเด็กๆจับไม้จับมือชักชวนทหารให้ เล่นด้วย จนครูเข้ามาคว่ำอ่าไปกววน	-ตอนแรกเด็กจะชักชวนพอทหารครู เข้ามาดู เด็กจะหันไปมองทิศทางครู โดยจะไม่ให้เห็นครูร่วมในFrame	
17.15	4	MS	กลุ่มเด็กๆยืนฟังครูครูหนึ่ง เด็กๆจึง วิ่งหนีไปทางซ้ายFrame เพื่อนตะโกน บอกให้มันปิดตานับเลย	-พอเด็กวิ่งไปทางซ้ายFrame จะPanตามเด็กมา แล้วมาจบFrame ที่หน้าของครูพร้อมกับคำพูดเรื่อง ทำการบ้าน	
18.00	5	LS (DOLLY OUT)	นั่นนั่งก้มหน้าหลับตานับหนึ่งถึงสิบ อยู่กลางสนามหญ้า แล้วเดินมาหยุด กลางสนามเมื่อไม่เห็นใคร	-กล้องจะdollyออกตอนนั้นลุกขึ้น แล้วเดินมากลางสนามหญ้า นั่นจะ มองมาหาคนรอบๆตัวและมองมา ทางกล้อง ย้อนแสงอาทิตย์ตก	

4.5.5 ตารางการถ่ายทำวันที่ 11 มีนาคม 2561

SCENE 5 ภายใน / ห้องเรียน / เข้า

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
9.00		INS	หยดน้ำค้างบนใบไม้	ฝนตกเมื่อคืน(ก่อน)	
9.10	1	LS (FRONT) (MASTER)	นั่นหันไปมองนอกหน้าต่าง มีเพื่อนแกล้งสะกิดอยู่ด้านหลังนั้น เด็กนักเรียนนั่งเล่นนั่งคุยกันอยู่ในห้องไม่ได้สนใจสิ่งที่ครูพูด จนครูเอาไม้เรียวฟาดหน้ากระดานดำ และครูก็พูดจากที่ได้ยิน”เข้ามา...”	กล้องตั้งหน้าห้อง 45องศา หันไปทางฝั่งหน้าต่าง -รับเฉพาะ react เด็ก ครูOFF SCENE	
9.45	2	INS (MS)	เด็กนั่งแกล้งกัน แลบลิ้นปลิ้นตา ผลักกันหยอกล้อ	ประมาณสามข้อ	
10.00	3	LS (BACK)	เด็กนั่งเล่นไปก่อน จนครูฟาดกระดานดำ เด็กหยุดเล่นหันมาฟังครู แต่ก็ยังมีบางคนที่ไม่สนใจอยู่ “จากที่ครูได้ยินเข้ามาว่าพวกคอมมิวนิสต์เนี่ยจะเอายามาใส่ตามบ่อน้ำ ครูเลยคิดว่าเราควรจะทำสร้างแท่งค้ำน้ำ เพื่อให้ไม่เกิดอันตราย โดยจะให้เป็น...” ครูพูดจนไม่มีใครฟังครูใช้ไม้เรียวฟาดกระดาน	-เด็กทุกคนจะนั่งเล่นนั่งคุยไปก่อน แต่ก็ยังมีบางคนที่ไม่ฟัง -จะครูเห็นตำแหน่งที่ สมชาย หายไป ไม่มีสมชายในห้องเรียน	
	4	MS	สีหน้าเด็กเมื่อครูพูด “ครูจะให้พวกเธอเล่นละคร เกี่ยวกับภัยคอมมิวนิสต์ แล้วจะนำเงินที่ชาวบ้านบริจาคมาสร้างแท่งค้ำน้ำในโรงเรียน	-รับหน้านักเรียนในขณะที่ครูพูดหน้าเพื่อน3คน หน้านั้น -รับหน้าครูพูด	
	5	MLS (BACK) (MASTER)	ครูชี้แจงจนจะเสร็จ หันมามองหน้านักเรียนในห้อง ถามว่าสมชายหายไปไหน(สมชายนั่งด้านซ้ายมือนั้น) ตอนครูถามมีเพื่อนแกล้งสะกิดหลังนั้นเหมือนตั้งแต่ตอนแรก พอครูชี้มาที่นั่น นั่นลุกขึ้นยืนด้วยท่าที่หนักกว่าครูจะลงโทษ	-นั่นลุกขึ้นยืนกล้องtilt up ตามนั้น -จนบ๊องกับตาก็ลุก ครูสั่งให้ออกมาลองซ่อมหน้าต่าง	

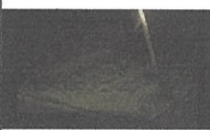

	6	MS	เห็นนันทน์อยู่และเก้าอี้คนขายไม่มีคนนั่ง ครูชี้ให้นันทน์เป็นคนเล่น และป้องกันคำด้วย	กล้องรับ45องศานั้น นั่งอยู่เมื่อเข้ามาที่นั่น นันทน์ โดยป้องกันคำด้วย -ให้ป้องกันระยะหน้า	
--	---	----	---	--	---

SCENE 6 ภายใน / โรงเรียน / บ่าย

TIM E	SH OT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
15.00	1	LS	ชาวบ้านเดินมาจับจองพื้นที่หน้าเวที	-กล้องรับไปทางหน้าเวทีเห็นชาวบ้านเดินมานั่ง มีเด็กยืนเป็นforeground สองสามคน	
	2	Ms	เด็กแนะนำตัว เชิญชวนให้ผู้ชมชมละคร		
	3	LS (LONG TAKE)	เด็กเล่นละคร บนเวทีทั้งเรื่อง ลงไปนั่งร้องให้ด้วย (พูดเชิญชวนบริจาคด้วย)	-กล้องตั้งอยู่เสมือนผู้ชมของชาวบ้าน มีชาวบ้านเป็นForeground -เด็กเล่นยาวทั้งเรื่อง	
	4	INS (MS)	ใบหน้าชาวบ้านตอน ชมละคร		
	5	MS	นันทน์ร้องให้อยู่ แต่เห็นทางขวาเฟรมว่าครูยืนมองพยายามจะให้นันทน์พูดประโยคนั้น		
	6	LS	นันทน์ขึ้นมาพูดเชิญชวนให้ชาวบ้านบริจาค		

4.5.6 ตารางการถ่ายทำวันที่ 16 เมษายน 2561

SCENE 9 ภายใน / ห้องเรียนร้าง / เย็น

TIME	SHOT	CAM ANGLE	DESCRIPTION	NOTE	BLOCK
15.00	1	LS (DOLLY OUT)	บรรยากาศต้นไม้ข้างนอก ห้องเรียน แม่เดินจากอีกห้องหนึ่ง มายังหน้ากระดานอีกห้อง หนึ่งลูปบริเวณหน้ากระดาน ดำ สายตามองบนกระดาน มองพื้น และมองไปยัง หน้าต่างแล้วเดินออกไป	-ตั้งกล้องทิ้งไว้ ประมาณ20วิ -แม่เดินออกจากอีกห้องหนึ่ง Pan Right & Dolly out มา หยุดบริเวณหน้ากระดานดำ	
	2	INS	วัตถุต่างๆในห้องเรียน ฝุ่น เข็มนา แก้ว เพดานที่ทะลุ เศษกระเบื้อง แตก		
	3	MS	แม่พยายามจะเปิดหน้าต่าง แต่เปิดไม่ออก มีเสียงคนพูด คุยกันหน้าห้อง แม่หันมา มอง หน้าต่างเปิดออกเอง	-กล้องตั้งตรงหน้ากระดานดำ มุมเท่าครูนั่งคุยกับทหาร ถ่ายมาตรงหน้าต่างที่แม่ยืน อยู่ -แสงจากหน้าต่างจะวูบวาบ	
	4	MLS	แม่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับคอม หวาดกลัวคอมมิวนิสต์ เหตุการณ์การแสดงละคร และความเข้าใจเมื่อได้เจอ คอมมิวนิสต์ตัวจริง		

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นการบอกเล่าถึงเรื่องราวเหตุการณ์ในวัยเด็กของแม่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงแบ่งแยกลำดับการทำงานออกเป็นสามส่วนชัดเจน คือ ส่วนแรกเป็นสารคดีของหอมฝิ่งเข็ม ซึ่งข้าพเจ้าได้ถ่ายทำไว้เป็นลำดับแรกๆ เพื่อที่จะนำมาดูโครงสร้างและการเล่าเรื่อง ส่วนที่สองเป็นเนื้อเรื่องเหตุการณ์การแสดงละครทั้งหมด และส่วนที่สามเป็นสารคดีของแม่ข้าพเจ้าเองเพื่อดูว่าในสองส่วนแรกยังขาดอะไรในการเล่าเรื่อง ส่วนที่สามนี้จะได้ทำการเล่าเรื่องให้เต็มเต็มมากที่สุด

5.1 การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

ช่วงก่อนการถ่ายทำข้าพเจ้าได้ไปยังพื้นที่ที่จะทำการถ่ายทำหลายต่อหลายครั้ง เพื่อดูถึงความปลอดภัยที่จะเกิดขึ้น ทั้งทางด้านบทภาพยนตร์ นักแสดง และสถานที่ ในระหว่างนั้นข้าพเจ้าได้ถ่ายทำในส่วนของสารคดีหอมฝิ่งเข็มไปแล้ว จึงนำมาปรับแก้ไขร่วมให้เข้ากับบทภาพยนตร์ที่จะเตรียมไปถ่ายทำด้วยเช่นกัน

โดยข้าพเจ้าได้แบ่งการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ออกเป็นสามช่วง ช่วงแรก 8 ธันวาคม 2560 เป็นการถ่ายทำสารคดีในส่วนของหอมฝิ่งเข็ม ช่วงที่สอง 9-11 มีนาคม 2561 เป็นการถ่ายทำในส่วนของเรื่องเล่าตามบทของภาพยนตร์ ช่วงที่สาม 16 เมษายน 2561 เป็นการถ่ายทำในส่วนของแม่ข้าพเจ้า

5.2 การถ่ายทำภาพยนตร์

5.2.1 ช่วงแรก : วันที่ 8 ธันวาคม 2560

ฉากที่ถ่ายทำเป็นคือส่วนของสารคดีหอมฝิ่งเข็ม โดยข้าพเจ้าใช้วิธีการตั้งกล้องถ่ายทำ นั่งคุยกับคุณป้าที่เป็นหอมฝิ่งเข็มเพื่อให้เขาอยู่ในท่าที่สบายที่สุดไม่เกร็งจนเกินไป ข้าพเจ้าได้เตรียมเรื่องที่ต้องการจะถ่ายไว้ก่อนแล้ว ในบางช่วงบางตอนคุณป้าก็ได้พูดเกินไปกว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ

ภาพที่ 5.1 การถ่ายทำตอนฝังเข็ม
กฤษดา นาคะเกต, 2560

ซึ่งนั่นเป็นเรื่องที่ตืออย่างหนึ่งสำหรับข้าพเจ้า เพราะการทำสารคดีสำหรับข้าพเจ้ามันคือการที่ไม่สามารถบังคับให้มันออกมาตามที่คิดได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพียงแต่เราจะได้ข้อมูลอะไรใหม่ๆเพิ่มขึ้นไปเสมอ

5.2.2 ช่วงที่สอง : วันที่ 9-11 มีนาคม 2561

ส่วนที่สองเป็นการถ่ายทำในส่วนของการเล่าเรื่องตามบทภาพยนตร์ทั้งหมดโดยก่อนหน้านี้หนึ่งอาทิตย์ข้าพเจ้าและฝ่ายศิลป์ได้ไปจัดเตรียมสถานที่ให้ตรงตามกับยุคสมัยในเนื้อเรื่องให้มากที่สุด หลังจากจัดเตรียมสถานที่ถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้นข้าพเจ้าตัดสินใจว่าจะนำทีมงานทั้งหมดไปถ่ายทำรอบเดียวที่จังหวัดนครนายก เพื่อประหยัดงบประมาณค่าใช้จ่ายและไม่เป็นการรบกวนผู้อื่นจนมากเกินไป โดยวันแรกไปถึงข้าพเจ้าและทีมงานเริ่มถ่ายทำฉาก 4

ภาพที่ 5.2 การถ่ายทำภายในบ้าน
กฤษดา นาคะเกต, 2561

วันที่สองข้าพเจ้าได้นัดแนะนักแสดงและทีมงานทั้งหมดในเวลา 9.00 น. เพื่อเตรียมทำการถ่ายทำฉาก 8 ในช่วงเช้าฉาก 3 และ 3.1 ในช่วงเย็น โดยฉาก 8 ได้เริ่มทำการถ่ายทำในเวลา 10.00 น. ทุกอย่างราบรื่นไปได้ด้วยดี มีติดขัดทางด้านการแสดงบ้างเล็กน้อยเนื่องจากนักแสดงเด็กๆ และครูค่อนข้างเกร็งเมื่อเจอกองถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพที่ 5.3 การถ่ายทำภายในห้องเรียน
กฤษดา นาคะเกต, 2561

ฉากที่ 3 และ 3.1 ทำการถ่ายทำในช่วงเย็นเริ่มตั้งแต่เวลา 15.30 น. เพราะฉากแรกเป็นฉาก 3 ภายในห้องเรียนช่วงที่ทหารจะนั่งคุยกับครูประจำชั้น ทั้งสองเริ่มเล่นได้ดีขึ้นคาดเดาว่าเพราะทั้งสองเริ่มคุ้นชินกับกล้องและทีมงานกันมากขึ้นแล้ว หลังจากถ่ายทำภายในห้องเรียนเสร็จก็มาถ่ายทำฉาก 3.1 ที่กลางสนามหญ้าของโรงเรียน เกิดปัญหาที่ข้าพเจ้าไม่สามารถควบคุมได้นั้นคือแสงอาทิตย์ตามที่ข้าพเจ้าประสงค์ไว้ เนื่องจากวันนั้นมีเมฆหนาเป็นจำนวนมากจึงทำให้ไม่เห็นแสงในตอนเย็นอย่างที่ ต้องการ ทำให้ข้าพเจ้าต้องยกช้อตนี้ไปถ่ายในวันพรุ่งนี้

ภาพที่ 5.4 การถ่ายทำที่สนามหญ้า
กฤษดา นาคะเกต, 2561

วันที่สามเริ่มทำการถ่ายทำฉาก 5 ในเวลา 9.00 น. การถ่ายทำฉากนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีนักแสดงทุกคนเริ่มคุ้นชินและเข้าใจบทบาทวิธีการทำงานมากขึ้น ทำให้ฉากนี้ทุกอย่างเป็นไปอย่างราบรื่นและเสร็จเร็วกว่าเวลาที่กำหนด

ภาพที่ 5.5 การถ่ายทำภายในห้องเรียน
กฤษดา นาคะเกต, 2561

ฉากสุดท้ายที่ทำการถ่ายทำคือฉาก 6 การแสดงละครเวทีเป็นฉากที่ใหญ่มากฉากหนึ่งเพราะต้องใช้นักแสดงประกอบที่เป็นคนแก่มาร่วมด้วยเยอะและยังต้องนั่งกลางแดดร้อนๆ เป็นเวลานาน แม้ว่าจะเกิดปัญหาของการแสดงอยู่บ้างแต่ข้าพเจ้าก็คิดว่ามีบางช่วงบางตอนที่สามารถนำไปทำการตัดต่อได้ หลังจากถ่ายทำฉากนี้เสร็จ ฉ็อตสุดท้ายที่ต้องถ่ายก็คือฉ็อตของเมื่อวานที่ไม่เห็นแสงของพระอาทิตย์

ภาพที่ 5.6 การถ่ายทำฉากแสดงละครเวที
กฤษดา นาคะเกตุ, 2561

5.2.3 ช่วงที่สาม : วันที่ 16 เมษายน 2561

ส่วนสุดท้ายนี้เป็นการถ่ายฉากที่ 2 และการสัมภาษณ์แม่ข้าพเจ้าในฉากที่ 9 เมื่อไปถึงยังสถานที่แสงแดดนั้นเป็นไปอย่างที่ข้าพเจ้าคาดหวังไว้เพราะเนื่องจากฉากทั้งสองนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ทำการจัดแสงแต่อย่างใด ใช้เพียงแสงของพระอาทิตย์เท่านั้น ข้าพเจ้าเริ่มการถ่ายทำในส่วนของการสัมภาษณ์แม่ถึงเหตุการณ์การแสดงละครคอมมิวนิสต์ การได้รู้จักกับหมอฟิ่งเซ็มที่เป็นคอมมิวนิสต์ และเรื่องเล่าของผีตามความเชื่อของแม่ข้าพเจ้าก่อน จากนั้นจึงทำการถ่ายทำในส่วนของ ฉากที่2 ซึ่งพอจะเริ่มทำการถ่ายทำฝนก็ได้ตกลงมาในขณะที่แดดยังคงออก ข้าพเจ้ากำลังคิดว่านั่นก็เป็นช่วงเวลาพิเศษเช่นกันกับปรากฏการณ์เช่นนี้ แม้ว่าตอนแรกจะไม่ได้คิดว่าจะเกิดขึ้นก็ตามแต่

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากทำการถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จทั้งในส่วนของสารคดีและส่วนเล่าเรื่อง ข้าพเจ้าได้ลองนำสองส่วนนี้มารวมเข้าด้วยกันโดยรอบแรกข้าพเจ้าตัดต่อตามบทภาพยนตร์ทุกอย่างและในรอบที่สองเป็นการนำทั้งสองส่วนมาผสมเข้าด้วยกันและเล่าเรื่องใหม่ทั้งหมด

6.1 การตัดต่อและการลำดับเรื่อง

ข้าพเจ้าได้ใช้การลำดับเรื่องโดยนำส่วนสารคดีและส่วนของเรื่องเล่าตามบทภาพยนตร์ผสมกันเป็นในรูปแบบไฮบริด เพื่อให้มีทั้งส่วนความจริงจากผู้เล่าเรื่องและการจำลองภาพเหตุการณ์ในยุคสมัยของแม่ข้าพเจ้า

6.1.1 การตัดต่อแบบตามเนื้อเรื่อง (Rough Cut)

ขั้นตอนแรกข้าพเจ้าได้ลองนำฟุตเทจทั้งหมดมาทำการตัดต่อตามบทภาพยนตร์ โดยการเรียงไล่ตามลำดับในแต่ละฉาก

ซึ่งพอทำการตัดต่อออกมาเรียบร้อยแล้วนั้น ข้าพเจ้าพบว่า การตัดต่อตามเนื้อเรื่องที่เล่าไม่สามารถเล่าเรื่องออกมาได้ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ บางอย่างดูขาดดูเกิน ไปอยู่บ้าง อีกทั้งยังเห็นข้อผิดพลาดทางการแสดงเยอะจนเกินไป จึงได้ทำการแก้ไขในการตัดต่อแบบละเอียด

6.1.2 การตัดต่อแบบนำทั้งสองส่วนมาผสมรวมกัน (Fine Cut)

โดยในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าได้นำทั้งส่วนสารคดีมาตัดสลับกันกับบทในภาพยนตร์บางช่วงบางตอนเพื่อเปลี่ยนการเล่าเรื่องใหม่ทั้งหมดแต่ยังคงยึดโครงเรื่องเดิมไว้ประมาณหนึ่ง และได้ตัดบางข้อที่ไม่จำเป็นออกและเพิ่มการรีรันแอกชั่นการแสดงให้

มากขึ้นเพื่อช่วยในการแสดงให้ดีขึ้น ตัดบทสนทนาที่ไม่จำเป็นบางอย่างออกและทำการตัดต่อให้ดูกระชับมากยิ่งขึ้น

6.2 การทำสีภาพยนตร์

เนื่องจากก่อนการถ่ายทำข้าพเจ้าได้กำหนด Mood and Tone ของหนังไว้ประมาณหนึ่งแล้ว สีต่างๆจะถูกควบคุมไว้ได้เป็นอย่างดีทำให้ง่ายต่อการนำมาปรับแต่งแก้ไข

โทนสีที่ข้าพเจ้าเลือกใช้เป็นหลักภายในภาพยนตร์คือ ส้ม และ เขียว เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการแทนให้ภาพนั้นอยู่ในช่วงเวลาของพระอาทิตย์ที่กำลังตกในพื้นที่ธรรมชาติ เพื่อบ่งบอกถึงความรู้สึกหวนคิดถึงบางสิ่งบางอย่างในช่วงเวลาเย็นและความน่ากลัวบางอย่างของเวลาเย็นด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 6.1 การทำสีภาพยนตร์
กฤษฎา นาคะเกตุ, 2561

ภาพที่ 6.2 การทำสีภาพยนตร์
กฤษฎา นาคะเกตุ, 2561

6.3 การทำเสียงภาพยนตร์

6.3.1 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

ภายในภาพยนตร์จะประกอบไปด้วยเสียงบรรยากาศที่เป็นต่างจังหวัดเสียส่วนใหญ่ ไม่ได้อิงยุคสมัยการมีรถหรือมอเตอร์ไซด์เหมือนในปัจจุบันเพื่อต้องการให้เป็นพื้นที่ต่างจังหวัดในสมัยก่อน โดยเสียงบรรยากาศส่วนใหญ่มักจะเป็นเสียงห้องเรียน หุ่น ป่า เป็นหลักมากกว่า เพราะต้องการเสียงของสัตว์ที่ร้องเองตามธรรมชาติ

มีเพียงฉากตอนกลางคืนที่มีเสียงฝนตกเป็นการนำเอาเสียงบรรยากาศจากที่อื่นมาใช้ผสมเข้ากับฉากนั้น เนื่องจากตอนถ่ายทำข้าพเจ้าไม่ได้ต้องการให้มีฝนตกขึ้นมาจริงเพราะจะยุ่งยากต่อการทำงาน จึงมาทำการผสมเสียงเข้าไปที่หลังโดยยิวีตวิสตูล์หลังคาตามพื้นที่ในฉากเพื่อให้ได้ความรู้สึกร่วมกัน

6.3.2 เสียงประกอบ (Foley)

ข้าพเจ้าได้ทำการสร้างเสียงประกอบขึ้นมาใหม่ทั้งเรื่องเนื่องจากระหว่างการถ่ายทำมีเสียงบางอย่างรบกวนจนไม่สามารถใช้เสียงนั้นได้ และเพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะทำเสียงประกอบใหม่ทั้งหมด ทั้งเสียงเท้าเดิน เสียงลูกเก้าอี้ อิริยาบถอื่นๆอีก เป็นต้น

6.3.3 ดนตรีประกอบ (Music Score)

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ประกอบด้วยดนตรีประกอบเพียง 1 เพลงเท่านั้น โดยข้าพเจ้าได้เลือกเพลงเดือนเพ็ญ ฉบับบรรเลงขลุ่ย ของอาจารย์ธนิสร์ ศรีกลิ่นดี มาเป็นเพลงประกอบภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ทำการปรับแต่งแก้ไขเพลงเพิ่มจากต้นฉบับอีกเล็กน้อย เช่น การทำเพลงให้ยืดช้าขึ้น และปรับย่านโทนเสียงให้ลดต่ำลง

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ดอกไม้ในสรวงสวรรค์ (Another Dimension)” เป็นผลงานที่ทำให้ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์แปลกใหม่หลายอย่าง ทั้งเรื่องที่ไม่เคยได้รู้ และเรื่องที่ผมจะรู้มาบ้างแล้วก็ได้รู้มากยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้แสดงศักยภาพของตนเองออกมามากที่สุดในระยะเวลาดูดสปีที่เรียนมา แม้ว่าระยะเวลาในการดำเนินงานทั้งหมดจะมีอุปสรรคก่อเกิดขึ้นมาบ้าง สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกอยู่กับงานชิ้นนี้ตลอดคือการแก้ไขปัญหา ให้ผลงานยังคงดำเนินต่อไปเพราะหากข้าพเจ้าเลือกที่จะท้อถอยใจ ผลงานชิ้นนี้คงไม่เกิดขึ้นในที่สุด

บทสรุปสำหรับผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้านับว่าเป็นที่น่าพอใจสำหรับตัวข้าพเจ้า สิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่นั้นได้แสดงออกสู่สาธารณชนและสำคัญที่สุดคือครอบครัวของข้าพเจ้าเองที่ได้รับรู้ถึงความตั้งใจในการทำภาพยนตร์เรื่องนี้

7.2 ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

สิ่งที่เป็นปัญหาหลักของข้าพเจ้า คือการต้องทำงานกับกลุ่มนักแสดงเด็กตลอดทั้งภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งเด็กๆจะมีทั้งความซน การไม่เชื่อฟัง และสมาธิที่ไม่หยุดนิ่ง อีกทั้งยังมีเรื่องของการรบกวนผู้อื่นให้มาช่วยเหลือในการถ่ายทำ เนื่องจากเป็นการยกกองถ่ายไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัดในระยะเวลาสามวันนั้น ถือว่าเป็นเวลาที่นานมากสำหรับข้าพเจ้าในการรบกวนผู้อื่นให้มาช่วยเหลือ

7.2.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

เมื่อข้าพเจ้าต้องทำการถ่ายกลุ่มเด็กที่มากมาย ข้าพเจ้าจึงได้ลองย้อนความรู้สึกนึกคิดของข้าพเจ้ากลับไปในช่วงวัยที่เทียบเท่ากับเหล่าเด็กๆ อะไรคือสิ่งที่เราต้องการ ความเหนื่อยล้าของเรามีมากน้อยแค่ไหน สมาธิการจดจ่อของเรามีมากแค่ไหน ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะจัดตารางเวลาในการถ่ายทำให้น้อยที่สุด เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าพลังงานของเด็กเหล่านั้นมีเยอะมากก็จริง แต่เขาไม่มีสมาธินานพอกับโจทย์ที่ได้รับและโจทย์อาจจะไม่สนุกอย่างที่เขาคิด ข้าพเจ้าจึงจัดตารางเวลาถ่ายให้น้อยที่สุดเพื่อเด็กๆ และเพื่อทีมงานของข้าพเจ้าเอง เพราะข้าพเจ้าไม่ยอมให้ผู้ที่มาร่วมงานต้องมาเหน็ดเหนื่อยจนมากเกินไปสำหรับข้าพเจ้า

7.3 ปัญหาด้านบทภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้ชำนาญมากนัก เพียงแต่ข้าพเจ้ามีแนวความคิดที่อยากจะเล่าลงไปในภาพยนตร์เรื่องนี้อย่างเต็มเปี่ยม การพัฒนาให้บทภาพยนตร์ชวนหลงใหลน่าติดตามจึงนับเป็นเรื่องที่ยากสำหรับข้าพเจ้าเช่นกัน

7.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบทภาพยนตร์

เมื่อข้าพเจ้ากำลังทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เกี่ยวกับช่วงวัยเด็กของแม่ข้าพเจ้าเองการรับฟังประสบการณ์ โดยตรงจากผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นนับว่ามีประโยชน์มากต่อตัวข้าพเจ้า ทำให้ได้เห็นมุมมองและมิติของตัวละครเหล่านั้นอย่างชัดเจน และยังได้ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำภาพยนตร์ได้มาให้แนวคิดต่างๆในการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ จึงทำให้ข้าพเจ้ามีพัฒนาการในของด้านบทภาพยนตร์เพิ่มขึ้นไปอีก

7.4 ปัญหาด้านการติดต่อภาพยนตร์

หลังจากทำการถ่ายทำออกมาเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าพบว่าไม่สามารถที่จะติดต่อตามบทภาพยนตร์ได้ เนื่องจากหากติดต่อตามบทภาพยนตร์แล้ว ภาพยนตร์เองจะมีความขาดเกินและไม่เล่าเรื่องตามที่ข้าพเจ้าต้องการเลยแม้แต่น้อย

7.4.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการติดต่อภาพยนตร์

ข้าพเจ้าจึงได้ลองนำแต่ละฉากมาร้อยเรียงสลับกันใหม่ทั้งหมด โดยแท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าได้ลองร้อยเรียงทั้งหมดไว้ 9 แบบ ซึ่งเป็นการทดลองสำหรับตัวข้าพเจ้าเองเช่น สำหรับภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จำเป็นต้องพึ่งพาการติดต่อช่วยในระดับหนึ่ง จากปัญหาการแสดงที่ไม่สมบูรณ์แบบมาก และการผสมสารคดีเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้น

7.5 ปัญหาด้านงบประมาณ

เนื่องจากต้องเดินทางไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัดหลายวันงบประมาณที่ตั้งไว้ในตอนแรกจึงมีการเกินไปบ้าง แต่ยังถือว่าสามารถควบคุมได้

7.5.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณ

นับเป็นความโชคดีอย่างมากสำหรับตัวข้าพเจ้าเอง สถานที่ต่างุั้นยินดีช่วยเหลือไม่คิดค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด โรงเรียนวัดโพธิ์ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ให้ข้าพเจ้าทำการถ่ายทำ และให้ทีมงานทั้งหมดสามารถพักอาศัยที่โรงเรียนได้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ทำให้สามารถประหยัดงบประมาณลงไปได้เยอะเช่นกัน

7.6 ข้อเสนอแนะ

ข้าพเจ้ามองว่าปัญหาย่อมเกิดขึ้นอยู่เสมอในทุกกระบวนการทำ การตั้งสติรับมือกับปัญหานั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ควรมียู่เสมอ การดูแลเอาใจใส่ผู้คนที่มาร่วมงานนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง มิตรภาพต่อผู้คนนั้นเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติด้วยใจทุกคนที่ได้ร่วมงานนั้นต่างก็ต้องเห็นตื้นเขินในภาระหน้าที่ของตนเช่นกัน การมีวินัยต่อตนเองเป็นอีกหนึ่งสิ่งสำคัญสำหรับศิลปินพินธ์ขึ้นนี้หากมีสิ่งนี้อย่างเพียงพองานจะสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างสมบูรณ์

บรรณานุกรม

ธีรภาพ โลหิตกุล, สารคดีโลกสลัปส์ (2539 : 33)

ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน, อุปทานหมู่ (Mass Hysteria 2555)

สุชาดา ทวีสิทธิ์, ผู้หญิง ผู้ชาย และเพศวิถี: เพศภาวะศึกษาในงานมานุษยวิทยา(Women, Men and Sexuality: Gender Studies in Anthropology 2550): 325.

ธานินทร์ กรัยวิเชียร, ศาสนากับความมั่นคงของชาติ, (กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2520): 89

สยามรัฐ (25 กุมภาพันธ์ 2520): 3.

ธานินทร์ กรัยวิเชียร, ครุกับทางรอดของสังคมไทย พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2519)
Asahi Shinbun Newspaper, 13 May, 1977.

ภาคผนวก

งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ

1. อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
Panasonic lumix GH5	1	-	ของข้าพเจ้า
set lens : Carl zeiss Cp 2	1	-	Vs servise
Small Hd 709 monitor	1	-	Vs servise
Black Promist Filter Set (1/4, 1/2, 1, 2)	1	-	Vs servise
ND Set (3,6,9,12)	1	-	Vs servise
MATTEBOXES	1	-	Vs servise
TUNGSTEN Fresnel 1K	2	-	Vs servise
TUNGSTEN Fresnel 650w	1	-	Vs servise
TUNGSTEN Fresnel 300w	2	-	Vs servise

Kino flo 4x4 (Daylight)	1	-	Vs servise
Kino flo 2x2 (Daylight)	1	-	Vs servise
Low boy	3	-	Vs servise
4x4 Diffusion Frames 216,250,251,252,o pal	1 set	-	Vs servise
CTB Full,Half,quater Gel	1 set	-	Vs servise
CTO Full,Half,quater Gel	1 set	-	Vs servise
CTS Gel	1	-	Vs servise
Tripod Miller	1	-	โรงถ่าย
Dolly	1	-	โรงถ่าย
Zoom H6	1	-	โรงถ่าย
wireless	4	-	โรงถ่าย
Microphone boom	1	-	โรงถ่าย
รวม		0 บาท	

2. สถานที่ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
โรงเรียนวัดโพธิ์ปากพลี	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
คลินิกหมอฝังเข็ม	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
โรงเรียนร้าง	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
บ้าน	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
รวม	0 บาท	

3. นักแสดง

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
นั้	1	-	ยินดีแสดงให้
ครู	1	-	ยินดีแสดงให้
นักเรียนใน ห้องเรียน	15	-	ยินดีแสดงให้

ทหาร	2	-	ยินดีแสดงให้
ชาวบ้าน	8	-	ยินดีแสดงให้
รวม		0 บาท	

4. เบ็ดเตล็ด

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
เดินทาง	6,000	-
set art ปร็อบต่างๆ	5,000	-
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	-	ใช้ของนักแสดงและยืมคนที่มี
อาหารเครื่องดื่ม	7,000	-
เบ็ดเตล็ด	2,500	-
รวม	19,500 บาท	

รวมงบประมาณที่ใช้ทั้งหมด 19,500 บาท (หนึ่งหมื่นเก้าพันห้าร้อยบาทถ้วน)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล นายกฤษดา นาคะเกตุ
ที่อยู่ 1692/370 ม.4 ถ.เทพารักษ์ ต.เทพารักษ์ อ.เมือง
จ.สมุทรปราการ 10270
E-mail : benzkitda@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545 - 2550 ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนพรานีลวัชระ
พ.ศ. 2551 - 2553 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนประภามนตรี2
พ.ศ. 2554 - 2556 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมด่านสำโรง
พ.ศ. 2557 - 2561 ระดับชั้นปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และ
ดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน

พ.ศ. 2559 Undercover Memory (14.26 min)
ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน What the film WTF short film festival
(Bangkok,Thailand)
ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน Bangkok Underground Film Festival 2017
(Bangkok,Thailand)
ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน Filmvirus Wildtype 2017
(Bangkok,Thailand)
ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน Long night for film (Chiang Mai,Thailand)

พ.ศ. 2560 Under the carpet (1.00 min)
ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน The 60 Second Film Festival
(Bangkok,Thailand)

พ.ศ. 2560 ทำพ.ร.บ. ไม่ต้องรออาตมา (0.51 min)
ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง การประกวดภาพยนตร์โฆษณา ของ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
(คปภ.) (Bangkok,Thailand)